

Załącznik do

Uchwały Nr XXVII/155/09

Rady Gminy Golub-Dobrzyń

z dnia 10 marca 2009r.

***Plan Odnowy Miejscowości Gałczewko
na lata 2009 – 2016***

GMINA GOLUB-DOBRZYŃ

SPIS TREŚCI

1. PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI – POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW JAKO PODSTAWOWY CZYNNIK ROZWOJU WSI.....	3
2. CHARAKTERYSTYKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	7
2.1 POŁOŻENIE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	7
2.2 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	8
2.3 GOSPODARKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	11
3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA SOŁECTWA GAŁCZEWKO	13
3.1 POŁOŻENIE GAŁCZEWKA	13
3.2 DANE DOTYCZĄCE LUDNOŚCI	14
3.3 HISTORIA WSI I OKOLIC	19
4. ANALIZA ZASOBÓW WSI GAŁCZEWKO.....	22
4.1 INWENTARYZACJA ZASOBÓW SPOŁECZNYCH	22
4.2 INWENTARYZACJA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	29
5. ANALIZA SWOT DLA MIEJSCOWOŚCI GAŁCZEWKO.....	32
6. OCENA OBECNEJ SYTUACJI SOŁECTWA GAŁCZEWKO ORAZ WIZJA STANU DOCELOWEGO.....	34
7. PRIORYTET ROZWOJU I OPIS PLANOWANYCH DZIAŁAŃ.....	37
7.1 OPIS INWESTYCJI GŁÓWNEJ	37
7.2 INNE PLANOWANE INWESTYCJE	41
7.3 ARKUSZ PLANOWANIA.....	42

1. PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI – POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW JAKO PODSTAWOWY CZYNNIK ROZWOJU WSI

Zgodnie z ustaleniami *Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013*, na poprawę stanu rolnictwa i szeroko pojętej jakości życia na wsi przeznaczono ponad 17 miliardów euro. Ponad 13 miliardów z tej kwoty to wkład Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Do celów PROW należą następujące zadania:

- Oś 1: Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego,
- Oś 2: Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich,
- Oś 3: Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej,
- Oś 4: Leader (aktywizacja mieszkańców na obszarach wiejskich).

Tylko na rok 2009 przeznaczono prawie 1,9 miliarda euro ze środków EFRROW na realizację wszystkich celów. Zbliżone kwoty planowane są na lata następne.

Przy tworzeniu *Planu Odnowy Miejscowości* kluczowe znaczenie mają działania w ramach Osi 3. Do nich należą:

- Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej,
- Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw,
- Podstawowe usługi dla ludności i gospodarki wiejskiej,
- Odnowa i rozwój wsi.

Budżety tych działań w okresie programowym 2007-2013 wynoszą ogółem ponad 2,5 miliarda euro z EFRROW. Podstawą prawną do ich finansowania są:

- Art. 56 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277/1 z 21.10.2005 r.),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 368/15 z 23.12.2006 r.).¹

Jedno ze zdefiniowanych w PROW działań, związanych z poprawą jakości życia na wsi, nosi nazwę „Odnowa i rozwój wsi”. Jego całkowity budżet został określony na 589,58 milionów euro. Zgodnie z zapisami PROW, działanie to „będzie wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych

¹ *Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013*, Warszawa: lipiec 2007, s. 317.

mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Umożliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich”.² W ramach „Odnowy i rozwoju wsi” dofinansowaniem zostaną objęte inwestycje przyczyniające się do realizacji wspomnianych powyżej celów. Będą to między innymi projekty dotyczące:

- budowy, przebudowy i remontu obiektów pełniących funkcje publiczne, kulturalne, rekreacyjne i sportowe,
- kształtowania przestrzeni publicznej,
- budowy, remontu lub przebudowy infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych i społeczno-kulturalnych,
- zakupu obiektów charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie,
- eksponowania i konserwacji lokalnych pomników historycznych, zabytków oraz miejsc pamięci,
- kultywowanie tradycji społeczności lokalnej i tradycyjnych zawodów.

Drugie z istotnych obszarów w ramach PROW, które ma znaczenie przy tworzeniu *Planu Odnowy Miejscowości* jest działanie „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej”. Jego całkowity budżet wynosi 1 471,44 milionów euro. W ramach tego działania środki skierowane są na rozwój infrastruktury technicznej obszaru wiejskiego. W zakres ewentualnych projektów wchodzi zaopatrzenie w wodę i gospodarka ściekowa, gospodarka odpadami stałymi, zaopatrzenie w energię elektryczną oraz szerokopasmowy dostęp do Internetu. Wymienione elementy infrastruktury wpływają bezpośrednio na rozwój społeczno-gospodarczy każdej miejscowości, co przyczynia się następnie do poprawy warunków życia oraz prowadzenia działalności gospodarczej.³

Plan Odnowy Miejscowości jest najważniejszym dokumentem załączanym do wniosku o dofinansowanie w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi”. Zawiera on dane dotyczące miejscowości, analizę jej zasobów, jej atutów i słabości, a także wizję jej rozwoju i plan inwestycji, które tę wizję mają urzeczywistnić. Ale znaczenie i przydatność POM wykraczają daleko poza ramy wyznaczone temu dokumentowi w *Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich*.

Plan i prace związane z jego tworzeniem mogą stać się dla społeczności wsi lub miasta okazją do autorefleksji, próbą spojrzenia z szerszej perspektywy na miejsce, w którym się żyje. Wartość takiego namysłu jest nie do przecenienia. Pozwala on określić

² Ibidem, s. 290.

³ Ibidem, s.286.

aktualną pozycję miejscowości na arenie regionu, województwa, a nawet kraju. Pomaga podsumować dotychczasowe dokonania, ocenić skuteczność podejmowanych decyzji, wyciągnąć wnioski z popełnionych błędów. Umożliwia wyznaczenie jasno sprecyzowanych kierunków rozwoju oraz konkretnych działań, mających ten rozwój urzeczywistnić. W efekcie przyczynia się do wzrostu lokalnej świadomości wśród mieszkańców i zwiększa spójność społeczną w miejscowości.

Plan Odnowy Miejscowości Gałczewko jest dokumentem określającym strategię działań w sferze społeczno-gospodarczej oraz w sferze infrastruktury na lata 2009–2016. Głównym zadaniem *Planu Odnowy Miejscowości* jest stworzenie warunków do rozwoju Gałczewka poprzez optymalne wykorzystanie wszystkich jego walorów. Podejmowane działania, w ramach niniejszego *Planu Odnowy Miejscowości Gałczewko*, będą służyć przede wszystkim zachowaniu szeroko pojętego dziedzictwa kulturowego wsi oraz rozwojowi tożsamości społeczności wiejskiej. *Plan* ma charakter otwarty, co oznacza możliwość aktualizacji jego zadań (zmiana kolejności lub dodanie wcześniej nie wymienionego zadania), w zależności od potrzeb społecznych i uwarunkowań finansowych.

Do wdrożenia kluczowej inwestycji zaplanowanej w tym dokumencie gmina Golub-Dobrzyń potrzebuje zewnętrznych źródeł finansowania, gdyż aktualny budżet nie pozwala na pełne sfinansowanie przewidzianych przedsięwzięć. Dla sfinalizowania zaplanowanego priorytetowego przedsięwzięcia, jakim jest częściowa odbudowa i remont świetlicy wiejskiej, gmina będzie się ubiegać o refundację kosztów z *Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich* (PROW). Dla pozostałych przedsięwzięć nieprzewidzianych do realizacji w tym roku, *Plan Odnowy Miejscowości* wskazuje także inne źródła ich finansowania.

Nad przygotowaniem *Planu Odnowy Miejscowości Gałczewko* pracowała Grupa Inicjatywna, w skład której wchodził: Józef Ogrodziński (sołtys), Franciszek Gutowski (Referat Techniczno-Inwestycyjny i Promocji Gminy Golub-Dobrzyń), Emilia Abrożkiewicz (KGW), Barbara Jarmuła (KGW i OSP) i Bogdan Paradziński (OSP).

Aby ustalić kierunki rozwoju i odnowy dla Gałczewka przeprowadzono cykl spotkań z jego mieszkańcami, w ramach których dzielono się spostrzeżeniami na temat jego potrzeb. Społeczność wsi Gałczewko - poprzez swój udział w tworzeniu niniejszego *Planu* i jednocześnie wniosku - pragnie pozyskać środki zewnętrzne na rozwój swojej miejscowości.

Plan Odnowy Miejscowości Gałczewko i jego zadania są zgodne z zapisami *Strategii Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń*, *Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Golub-Dobrzyń* oraz *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Golub-Dobrzyń*.

W odniesieniu do *Strategii Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń - Plan Odnowy Miejscowości Gałczewko* wykazuje zgodność m.in. z nadrzędnym celem strategicznym, jakim jest: „zapewnienie mieszkańcom gminy najlepszego środowiska życia i zamieszkiwania, dużej atrakcyjności inwestowania na terenie gminy oraz osiągnięcia sukcesu ekonomicznego społeczności lokalnej poprzez prowadzenie aktywnej polityki rozwoju przez władze samorządowe”.⁴ Wykonanie zadań, zaplanowanych w *Planie Odnowy Miejscowości Gałczewko*, wpłynie na poprawę stanu infrastruktury, a przez to także na pobudzenie rozwoju społeczno-gospodarczego i pełniejsze wykorzystanie zasobów lokalnych. Zadania zapisane w niniejszym dokumencie korespondują jednocześnie ze zidentyfikowanymi w *Strategii Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń* obszarami problemowymi (np. słaba organizacja czasu wolnego dla dzieci i młodzieży).⁵ Realizacja wytyczonych w *Planie* zadań rozwiąże przynajmniej część, przytoczonych w *Strategii*, problemów.

W ramach *Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Golub-Dobrzyń* przewidziano do realizacji jedną inwestycję wchodzącą w skład niniejszego *Planu Odnowy Miejscowości Gałczewko*. Jest to projekt inwestycyjny w sferze infrastruktury kulturalno-edukacyjno-sportowej – **przebudowa i remont świetlicy wiejskiej w Gałczewku**.⁶ Inwestycja wpłynie bezpośrednio na rozwiązanie niektórych problemów, które dotyczą mieszkańców Gałczewka, m.in. mowa tu o brakach w zakresie infrastruktury społecznej, bierności części mieszkańców (brak zaangażowania społecznego), ograniczonych możliwościach w zakresie spędzania czasu wolnego.

⁴ *Strategia Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń*, Golub-Dobrzyń: grudzień 1999, s. 42.

⁵ *Ibidem*, s. 34-35.

⁶ *Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Golub-Dobrzyń*, Golub-Dobrzyń: listopad 2007, s. 57.

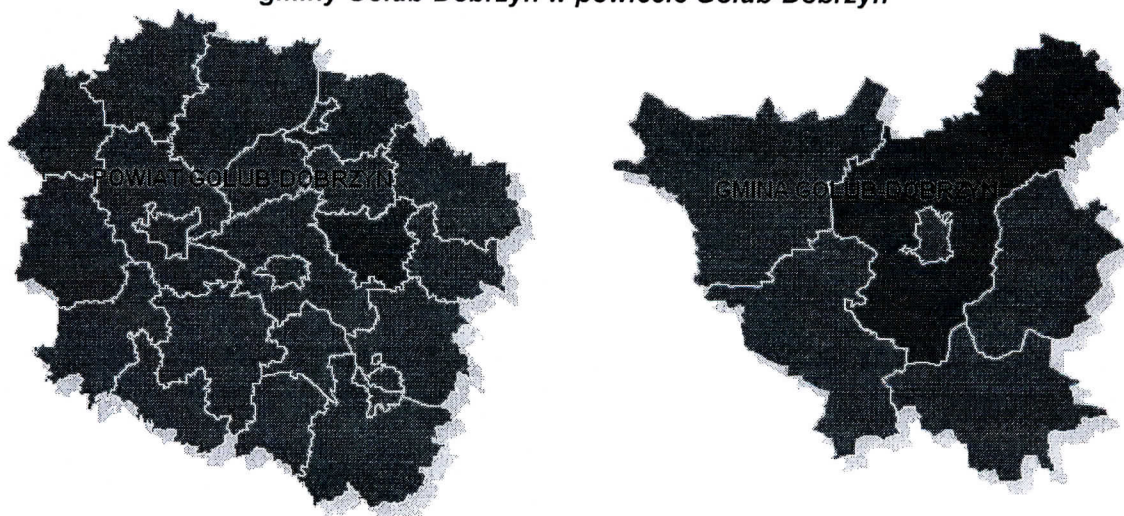
2. CHARAKTERYSTYKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

Jak sama nazwa wskazuje, POM skupia się przede wszystkim na charakterystyce miejscowości. Jednakże dla pełniejszego obrazu oraz lepszego zrozumienia pewnych kwestii warto, chociaż ogólnie, przybliżyć sytuację gminy, w której ta miejscowość się znajduje.

2.1 POŁOŻENIE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

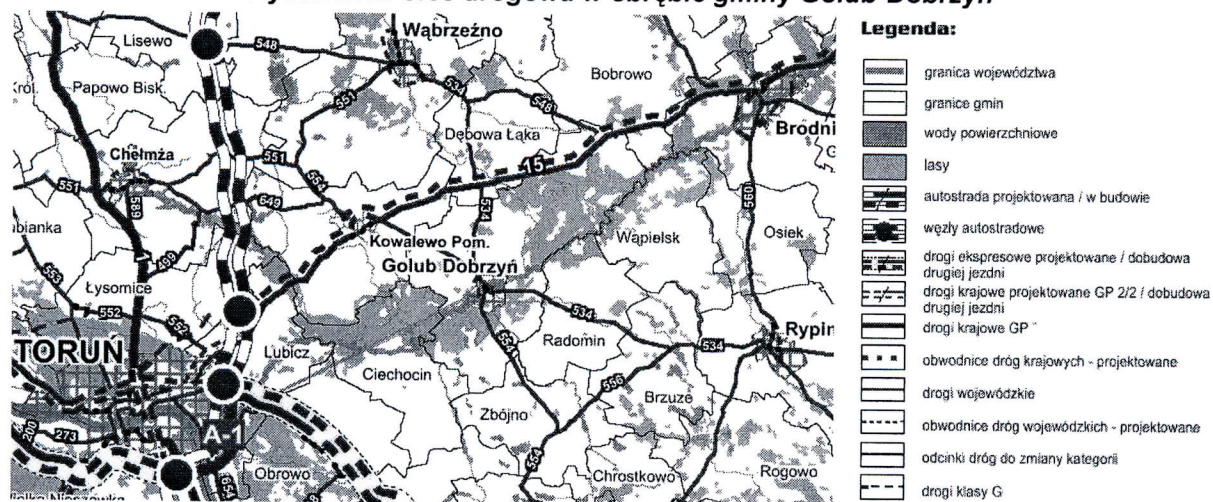
Gmina Golub-Dobrzyń leży we wschodniej części województwa kujawsko-pomorskiego i jest największą gminą w powiecie golubsko-dobrzyńskim. Jej tereny rozpościerają się wokół miasta Golub-Dobrzyń, zlokalizowane są po obu stronach rzeki Drwęcy. Przez gminę przebiegają szlaki drogowe o znaczeniu krajowym (trasa nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica - Ostróda) i wojewódzkim (trasy: nr 534 relacji Grudziądz - Golub-Dobrzyń - Rypin, nr 554 relacji Orzechowo - Kowalewo Pomorskie - Golub-Dobrzyń, nr 555 relacji Golub-Dobrzyń – Zbójno - Kikół i nr 549 relacji Pląchoty - Niedźwiedź). Najbliżej położonym miastem, liczącym prawie 200 tys. mieszkańców, jest Toruń.

Rysunek 1: Położenie powiatu Golub-Dobrzyń w województwie kujawsko-pomorskim i położenie gminy Golub-Dobrzyń w powiecie Golub-Dobrzyń

Gmina Golub-Dobrzyń graniczy bezpośrednio z wszystkimi pozostałymi gminami powiatu golubsko-dobrzyńskiego: gminą miejską Golub-Dobrzyń, gminą miejsko-wiejską Kowalewo Pomorskie oraz gminami wiejskimi: Ciechocin, Radomin, Zbójno, a także Dębowa Łąka w powiecie wąbrzeskim oraz Bobrowo w powiecie brodnickim.

Rysunek 2: Sieć drogowa w obrębie gminy Golub-Dobrzyń

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego z 2003 roku.

Cała gmina zajmuje powierzchnię 197,45 km² i jest podzielona na 21 sołectw, na które składa się 60 miejscowości, w tym 54 wsie. Liczba ludności w gminie wynosi 8443 osoby, co daje średnie zagęszczenie na poziomie 43 osób/km². W omawianej populacji kobiety stanowią 49,4%, a mężczyźni odpowiednio 50,6%.

2.2 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

Geologia

Geologia obszaru jest unikatowa w skali całej Polski. Gmina leży w makroregionie Pojezierza Chełmińskiego-Dobrzyńskiego zwanego inaczej Wysoczyzną Chełmińsko-Dobrzyńską. Północna część znajduje się na Wysoczyźnie Chełmińskiej (tam też znajduje się Gałczewko), południowa część zajmuje Wysoczyznę Dobrzyńską. Obie te jednostki rozdziela, przebiegając z kierunku północno-wschodniego na południowo-zachodni rozległa i silnie urzeźbiona tarasami i basenami - dolina Drwęcy. Rzeźba omawianego terenu jest urozmaicona. Została ukształtowana podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Oba pojezierza mają kształt równinnej lub falistej moreny dennej, wyniesionej ponad dno doliny Drwęcy na wysokość 90-120 m n.p.m. i opadającej miejscami w kierunku rzeki do 50 m n.p.m. Morena denna urozmaicona jest licznymi formami wytopiskowymi takimi, jak ozy, czy pagórki kemowe.

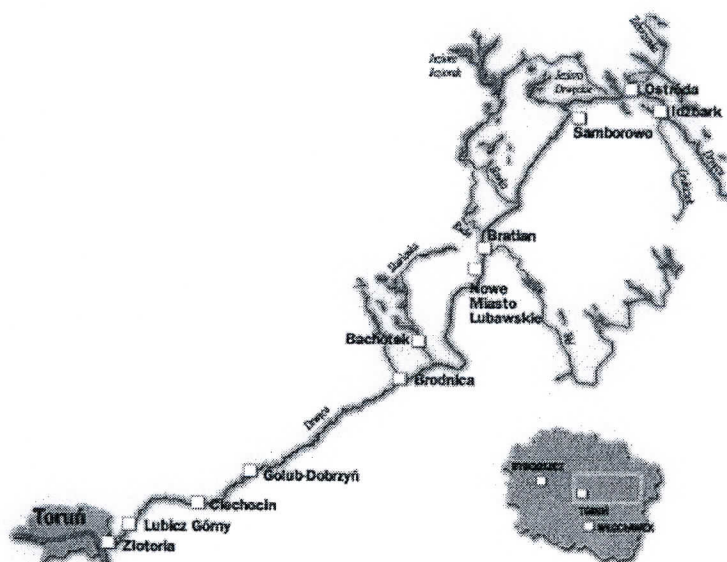
Hydrografia

Stosunki wodne w gminie przedstawiają się dosyć bogato. Ich dzisiejszy kształt jest wynikiem oddziaływania lodowca. Oś hydrologiczną gminy wyznacza rzeka Drwęca wraz

z jej dopływami (Ruziec, Struga Dobrzyńska, Struga Skępska/Czarna, Kujawka i Wawrzonka).

Rzeka Drwęca jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 253 km, wypływa ze stoków Góry Dylewskiej (Czarci Jar) i wpada do Wisły w Złotorii – miejscowości oddalonej o 10 km od Torunia. Jej wody znajdują się w III klasie czystości. Na teren gminy Drwęca wpływa w okolicach miejscowości Pusta Dąbrówka i wypływa 33,3 km dalej w Olszówce. Głębokość rzeki może sięgać do 2 metrów, szczególnie podczas wiosennych roztopów. Szerokość koryta rzeki wynosi ok. 30-40 metrów. Drwęca jest typową rzeką nizinno-pojezierną, ma bardzo mały spadek wody wynoszący 0,48 promila, dlatego posiada liczne zakola zwane meandrami. Nie pozostaje to bez znaczenia dla walorów turystycznych regionu.

Rysunek 3: Bieg rzeki Drwęcy

Źródło: <http://bi.gazeta.pl/im/0/3508/m3508060.jpg>.

Sieć hydrologiczną gminy dopełniają liczne jeziora, oczka oraz bagna i mokradła. Na terenie gminy jest jedenaście zbiorników wodnych o powierzchni większej od 1 ha. Są to głównie jeziora polodowcowe typu rynnowego i wytopiskowego. Największe z nich to: Owieczkowo (30,2 ha), Gajewo (19,3 ha), Grodno (18,6 ha), Plebanka (14,9 ha) i Słupno (14,1 ha). Ogólna powierzchnia jezior w gminie wynosi 128,2 ha, co stanowi zaledwie 0,65% jej terytorium.

Klimat

Klimat sołectwa i gminy charakteryzuje się zmiennością i przejściowością. Średnia roczna temperatura dla omawianego terenu wynosi 5,5°C, przy czym w skali kilkuletniej występują dość znaczne wahania od 6,0°C do 8,7°C. Średnie minimum temperatury

przypada na styczeń ($-3,2^{\circ}\text{C}$), a średnie maksimum występuje w lipcu (18°C). Średnia roczna suma opadów to 530 mm. Minimum opadów występuje w lutym i wynosi 30 mm. Maksimum kształtuje się na poziomie 76 mm. Przeciętnie w roku pada przez 158 dni. Pokrywa śnieżna zalega średnio 60 dni w roku. Pojawia się najczęściej około 30 listopada i zanika 25 marca. Najczęściej występują wiatry z sektora zachodniego – kierunek W (18,4%), NW (17,9%), SW (9,3%). Stanowi to 45,6% wszystkich ruchów mas powietrza. Wiatry o kierunku wschodnim to 32,1% wszystkich częstości. Najrzadziej występują wiatry S (5,6%), SW i N (po 9,3%). Okres wegetacyjny (dni z temperaturą powyżej 5°C) trwa średnio 215 dni. Okres gospodarczy (z przeciętnymi temperaturami dobowymi powyżej $2,5^{\circ}\text{C}$) trwa około 252 dni.

Gleby

Relatywnie żyzne ziemie omawianego obszaru to szansa by rozwijać wymagające lub ekologiczne uprawy (tj. gatunki rzadko uprawiane na terenie kraju, bez użycia środków ochrony roślin i nawozów sztucznych). Gleby dobre i średnie stanowią 85% obszaru gminy. Najczęściej są to gleby brunatne i wylugowane, które należą do kategorii piasków słabogliniastych. Zalegają one na płytko położonych piaskach luźnych. Gleby te zaliczane są do II, III, IV i V klasy bonitacyjnej. Około 85% z nich stanowią użytki rolne, a 82% grunty orne. Na słabszych kategoriach gleb sadi się lasy.

Lesistość

Jednym z cenniejszych zasobów przyrodniczych gminy jak i sołectwa są obszary leśne. Według danych GUS z 2007 roku zajmują one 6348 ha. Lesistość kształtuje się na poziomie 32,8% całości omawianego obszaru. Jest to wartość wyższa niż średnia liczona dla powiatu golubsko-dobrzyńskiego (20,2%) jak i województwa kujawsko-pomorskiego (23,8%).

Znaczne kompleksy leśne usytuowane są w części północno-wschodniej oraz południowo-zachodniej gminy. Pierwszy, największy z obszarów leśnych rozciąga się pomiędzy rzeką Drwęcą a drogą krajową nr 15, miejscowościami Cieszyny i Pusta Dąbrówka a Gałczewkiem i Handlowym Młynem. Drugi z kompleksów, znacznie mniejszy, koncentruje się głównie wokół miejscowości Paliwodzizna i Nowogród, ciągnie się niemal od miasta Golub-Dobrzyń do południowo-zachodniej granicy gminy. Większość lasów jest własnością Skarbu Państwa i jest zarządzana przez Nadleśnictwo Golub-Dobrzyń (ok. 90% wszystkich lasów).

Lasy w obrębie gminy rosną na najslabszych glebach - tych, które są nieprzydatne dla rolnictwa. W Nadleśnictwie Golub-Dobrzyń blisko 70% stanowią gleby rdzawe. Ma to decydujący wpływ na występujące typy siedliskowe lasu. Na obszarze Nadleśnictwa Golub-Dobrzyń ok. 45% zajmują siedliska borowe. Drzewostany nadleśnictwa tworzą 22 gatunki

drzew. Dominującym gatunkiem jest sosna. Jej rzeczywisty udział wynosi ok. 70% wszystkich lasów. Pozostałymi gatunkami istotnymi dla produktywności lasów są dąb, brzoza, olcha i buk. Obserwuje się stopniowy wzrost udziału gatunków liściastych, o czym świadczy fakt, iż najwięcej występuje ich w lasach do 40 lat. Średni wiek drzewostanów na terenie nadleśnictwa wynosi 56 lat, zaś najwięcej przypada na III klasę wieku tj. 41-60 lat.

W ramach zasobów przyrodniczych gminy, nie sposób pominąć parków podworskich, które oprócz wartości historycznych pełnią również ważną funkcję ekologiczną. Występują one w 11 miejscowościach gminy, w tym również w Gałczewku. Powierzchnia tego parku wynosi 4,4 ha.

Lokalne lasy mają bogatą faunę. W szczególności są zasobne w gatunki zwierziny łownej takie, jak: dziki, sarny, jelenie, danielę, łosie, lisy, borsuki, jenoty, kuny, zające i dzikie króliki. Spośród ptaków występują wszystkie gatunki dzięciołów i jastrzębi, kukułki, kaczki, bażanty, kuropatwy, czaple siwe, perkozy, rybitwy, myszołowy i sowy. Gady reprezentowane są głównie przez żmije zygzakowate i zaskrońce, jaszczurki zwinki i jaszczurki zielone oraz padalce. Rzeki oraz jeziora zasiedlają ryby karpowate, okoniowate, łososiowate: węgorze, szczupaki, minogi, pstrągi i trocie.

2.3 GOSPODARKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

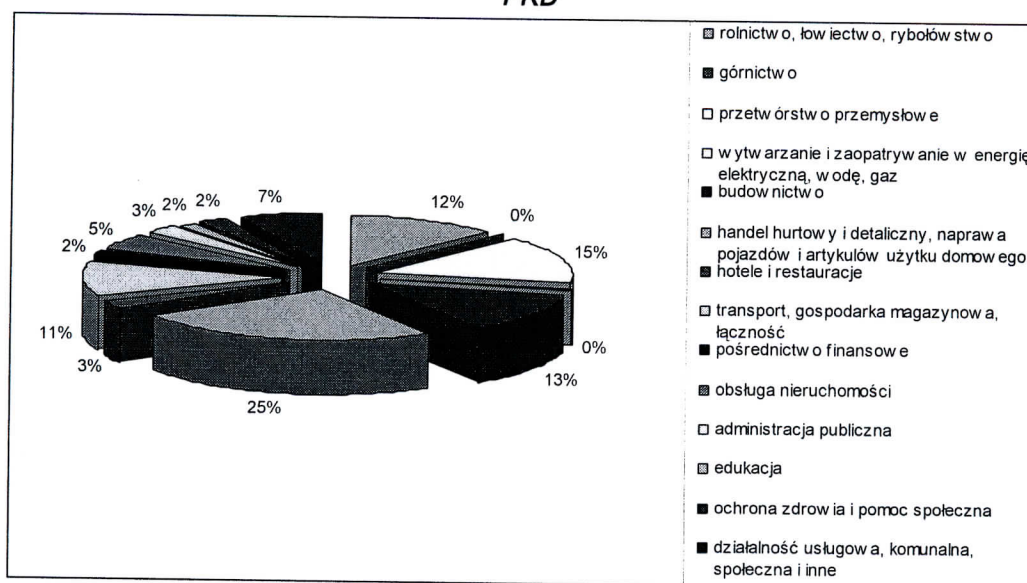
Według danych GUS z 2007 roku, prawie 98% podmiotów gospodarczych w gminie Golub-Dobrzyń przypadało na sektor prywatny, z czego 87,3% stanowiły osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Na pozostałe 10,7% podmiotów gospodarczych sektora prywatnego składały się m.in. spółdzielnie, spółki oraz fundacje, stowarzyszenia i organizacje społeczne. Dla integracji społecznej bardzo istotną kwestią jest wzrost liczby organizacji pozarządowych, w tym: stowarzyszeń i organizacji społecznych. W 2000 roku podmiotów tego typu na obszarze gminy było zaledwie 2, ale już 2007 roku ich liczba wzrosła do 22, co należy oceniać pozytywnie.

Największą ilość jednostek gospodarczych sektora prywatnego według sekcji PKD (Polskiej Klasyfikacji Działalności), w 2007 roku, w gminie Golub-Dobrzyń, odnotowano w sektorach: handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych, motocykli oraz artykułów użytku osobistego i domowego (25,4%); przetwórstwa przemysłowego (15,4%), budownictwa (13%), rolnictwa, łowiectwa i leśnictwa (12,3%) oraz transportu gospodarki magazynowej i łączności (11%).

Porównując liczbę podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 1000 mieszkańców w gminie (58 podmiotów), z danymi dla powiatu golubsko-dobrzyńskiego (70,8 podmiotów) i województwa kujawsko-pomorskiego (91,4 podmioty) wyraźnie widać, że gmina Golub-Dobrzyń odbiega znacząco od średniej dla powiatu i województwa.

Rysunek 4: Jednostki gospodarcze sektora prywatnego w gminie Golub-Dobrzyń według sekcji PKD

Źródło: GUS 2007.

Analiza danych dotyczących sytuacji i tendencji gospodarczych w gminie, powiecie i województwie pokazuje, że gospodarka w gminie opiera się przede wszystkim na rolnictwie i leśnictwie. Można jednak zauważyć pewne tendencje wzrostowe i rozwojowe, jakie wykazują budownictwo, hotele i restauracje oraz ochrona zdrowia i pomoc społeczna (por. Rysunek 4).

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA SOŁECTWA GAŁCZEWKO

3.1 POŁOŻENIE GAŁCZEWKA

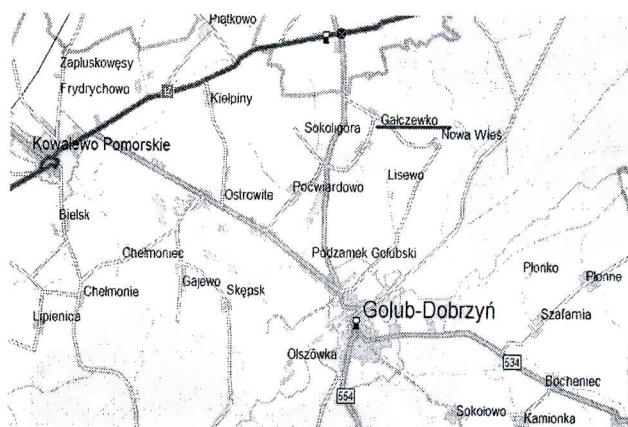
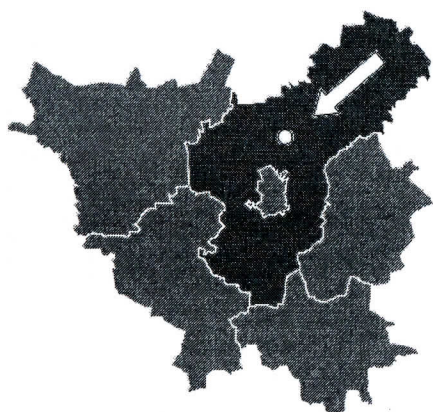
Gałczewko położone jest w odległości ok. 7 km w kierunku północno-wschodnim od miasta powiatowego Golub-Dobrzyń. Geograficznie miejscowość znajduje się na obszarze Wysoczyzny Chełmińskiej. Miejscowość zlokalizowana jest przy drodze krajowej nr 534 relacji Grudziądz - Golub-Dobrzyń – Rypin i drodze krajowej nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica - Ostróda. Gałczewko jest oddalone od Torunia o około 30 km (w linii prostej).

Sołectwo Gałczewko zajmuje powierzchnię 5,73 km², co stanowi ok. 3% ogólnej powierzchni gminy. W skład sołectwa, oprócz wsi Gałczewko, wchodzi także historycznie odrębne Gałczewo. Jest to jedno z mniejszych sołectw w obrębie gminy. W sołectwie Gałczewko mieszka 405 osób, co stanowi 4,8% ludności gminy.

Przez Gałczewko nie przepływa Drwęca, ani żaden z jej dopływów. W okolicy niegdyś znajdowało się jezioro zwane Gałczewsko-Lisewskim. Obecnie najbliższe zbiorniki wodne znajdują się w Poćwiardowie i Nowej Wsi.

Grunty sołectwa Gałczewko należą w większości do dobrych klas bonitacyjnych (IIIa – IVb) i obejmują 490,2 ha jego powierzchni. W sołectwie Gałczewko jest 50,8 ha lasów, co stanowi 8,8% całości jego obszaru.

Rysunek 5: Położenie sołectwa Gałczewko na tle gminy oraz powiatu

Jeśli chodzi o typ zabudowy, Gałczewko jest tzw. „widlicą” – większość zabudowań skupia się wokół dwóch lokalnych dróg. Nie posiada dominanty przestrzennej, jaką mógłby być kościół, czy ruiny zamku. Nie występują też otwarte przestrzenie wspólne, takie jak np.

plac targowy, czy rynek. Charakterystyczne dla Gałczewka jest skupienie zabudowań nieopodal kompleksu parkowego i budynków byłego Państwowego Gospodarstwa Rolnego. Gałczewo – druga wieś sołectwa – na mapach zazwyczaj łączona jest z Gałczewkiem. Ma ona również zwartą zabudowę, strukturalnie bliższą tzw. „ulicówce”. Wyróżniającym się budynkiem, nie tylko pod względem wielkości, jest szkoła. Większość zabudowań skupia się wokół jednej drogi. Na obrzeżach obu wsi znajdują się lasy. Na mapie satelitarnej dominują szachownice pól.

Rysunek 6: Fragment mapy województwa kujawsko-pomorskiego w skali 1: 100 000 (po lewej) i zdjęcie satelitarne wsi Gałczewko (po prawej)

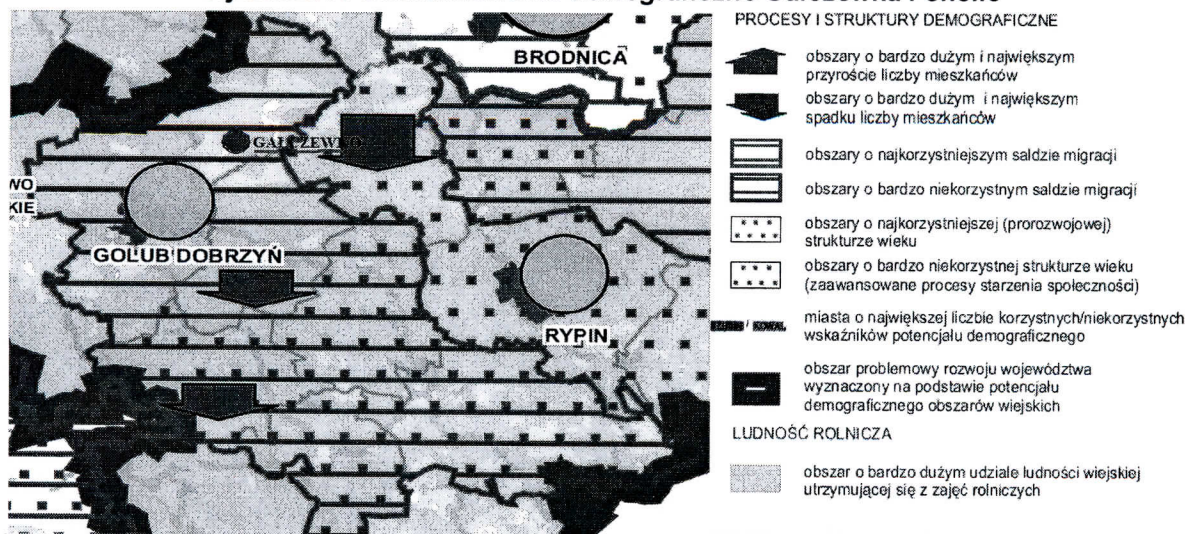

3.2 DANE DOTYCZĄCE LUDNOŚCI

Demografia

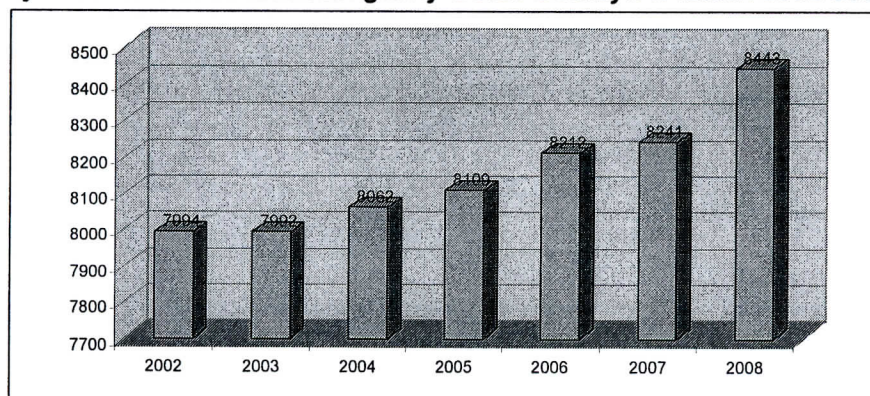
Według stanu na dzień 31 grudnia 2008 roku sołectwo Gałczewko zamieszkiwało łącznie 405 osób, co stanowiło 4,8% ogółu mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń. W samym Gałczewku mieszkało 346 osób, a w pobliskim Gałczewie zaledwie 59 osób. Gęstość zaludnienia w sołectwie wynosi 70,7 os./km², co wykracza znacznie poza przeciętną dla gminy, która wynosi 43 os./km². Mimo to, należy uznać tę wartość za niewielką, gdyż jest ona prawie dwa razy mniejsza od średniej liczonej dla kraju (122 os./km²).

Jak już wspomniano gmina liczy 8443 mieszkańców, w tym 4194 kobiet. Oznacza to, że na 100 mężczyzn w gminie przypada 98 kobiet, co nie jest znaczną dysproporcją. Kobiet w wieku produkcyjnym jest mniej niż mężczyzn (odpowiednio 2580 na 2856), co w sposób logiczny wynika z wcześniejszej cechy. Można się spodziewać, że struktura płci wygląda tak samo na terenie sołectwa.

Rysunek 7: Uwarunkowania demograficzne Galczewka i okolic

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego z 2003 roku.

Choć saldo migracji dla gminy Golub-Dobrzyń jest ujemne (na poziomie -22) nie jest to wartość szczególnie dramatyczna, gdy ją porównać z innymi regionami kraju. Według danych GUS z 2007 roku, w obrębie gminy, a więc i sołectwa, przeważały migracje wewnętrzne (w obrębie kraju) nad migracjami zagranicznymi. U podstaw decyzji o zmianie miejsca zamieszkania leżą najczęściej przesłanki o charakter ekonomicznym, a fale migracyjne nakierowane są na duże ośrodki miejskie. Jak wynika z poniższego wykresu, ujemne saldo migracji nie neutralizuje jednak wpływu przyrostu naturalnego, co dodatkowo potwierdza wcześniejszą tezę. Liczba ludności gminy charakteryzuje się stabilnym wzrostem.

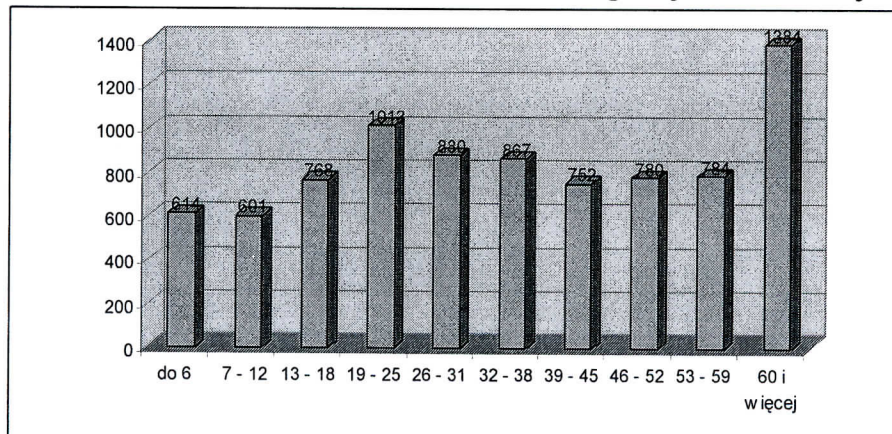
Rysunek 8: Liczba ludności gminy Golub-Dobrzyń w latach 2002-2008

Źródło: GUS 2007 i UG 2009.

Struktura wiekowa populacji gminy i sołectwa charakteryzuje się przewagą ludności w wieku produkcyjnym – 64,4%. Dzieci i młodzież stanowią w niej 22,9%, a osoby starsze – 12,7%. Według danych GUS z 2007 roku wiadomo, że przyrost naturalny w gminie Golub-Dobrzyń jest dodatni i wynosi 4,3‰. Urodzeń żywych na 1000 mieszkańców jest prawie 15,

a zgonów 10,5. Oznacza to, że struktura populacji stopniowo „odmładza się” i staje się coraz bardziej korzystna. Dla porównania, przyrost naturalny dla województwa wynosi 0,7‰, a w skali całego kraju jeszcze mniej, bo zaledwie 0,3‰.

Rysunek 9: Struktura wiekowa mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń

Źródło: UG 2009.

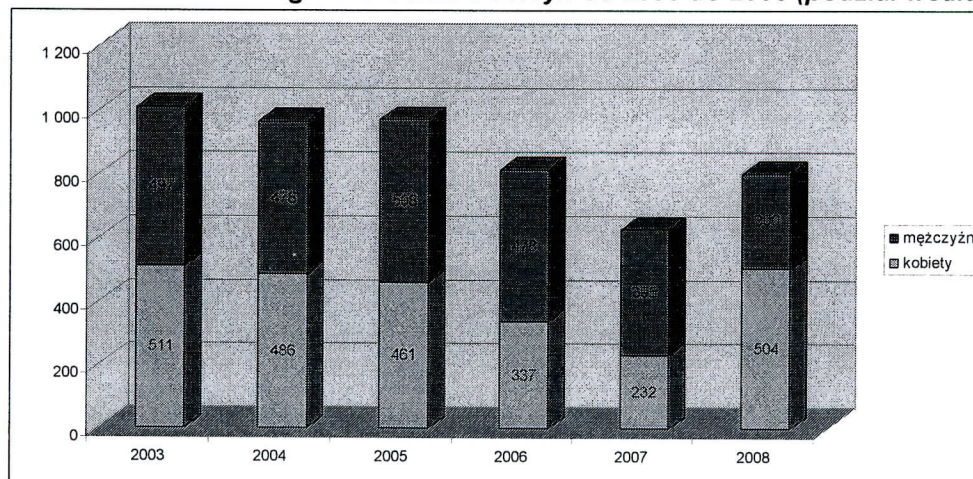
Warto zauważyć, że mimo korzystnych wartości niektórych zmiennych, wskaźnik obciążenia demograficznego dla gminy jest wysoki i wynosi 22,9. Oznacza to, że na 100 osób w wieku produkcyjnym przypadają prawie 23 osoby w wieku poprodukcyjnym. Dla porównania, wskaźnik obciążenia demograficznego województwa kujawsko-pomorskiego wynosi 15, a dla całego kraju o 1 osobę więcej. Jest to oczywiście efektem wydłużania się średniej długości życia.

Według danych ze Spisu Powszechnego z 2002 roku osób z wyższym wykształceniem wśród mieszkańców powiatu Golub-Dobrzyń (a więc zarówno gminy, jak i sołectwa Gałczewko) było zaledwie 3,31%. Jest to znacznie mniej niż przeciętnie (omawiany wskaźnik dla Polski wynosił 8,38%, dla województwa 7,01%).

Niskie wykształcenie mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń wynika za pewne z jej rolniczego obszaru. Może to jednak stanowić zagrożenie dla przyszłego rozwoju regionu. Osoby z niższym wykształceniem są mniej aktywne i otwarte na innowacje.

Bezrobocie

Stopa bezrobocia na poziomie gminy (brak oddzielnych danych dla Gałczewka) utrzymuje się na poziomie 9,52%. Oznacza to, że pracy nie ma prawie co dziesiąty mieszkaniiec gminy w wieku produkcyjnym. Jest to więc ważna kwestia społeczna w regionie. Do 2007 roku bezrobocie w gminie sukcesywnie malało (od 23,4% w 2002 roku do 7,4% w roku 2007), obecnie jednak liczba osób pozostających bez zatrudnienia zaczyna wzrastać.

Rysunek 10: Bezrobocie w gminie Golub-Dobrzyń od 2003 do 2008 (podział według płci)

Źródło: GUS 2007.

Najliczniejszą grupę wśród bezrobotnych stanowią osoby młode – między 18 a 34 rokiem życia. Stanowią one aż 61,4% ogółu bezrobotnych. Warto również zwrócić uwagę, że więcej mężczyzn niż kobiet (62,7%) należy do tej grupy, co jest odwróceniem trendu w skali całego kraju. Należy również pamiętać o specyfice regionu i występowaniu zjawiska tzw. bezrobocia ukrytego, które jest typowe dla obszarów wiejskich. Inną kwestią jest to, że dane dotyczą osób zarejestrowanych w Urzędzie Pracy, a nie każdy bezrobotny to robi. Zatem by mieć wyobrażenie o skali zjawiska, wskaźnik bezrobocia dla regionu należy skorygować o dodatkowe 3-8%.

Pomocy osobom bezrobotnym dostarcza Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Golubiu-Dobrzyniu. Ośrodek realizuje zadania z zakresu pomocy społecznej na podstawie *Ustawy o Pomocy Społecznej z dnia 12 marca 2004 roku* (Dz.U. Nr 64, poz. 593 z 2004 roku). Pomoc udzielana jest w formie finansowej i rzeczowej.

Rolnictwo

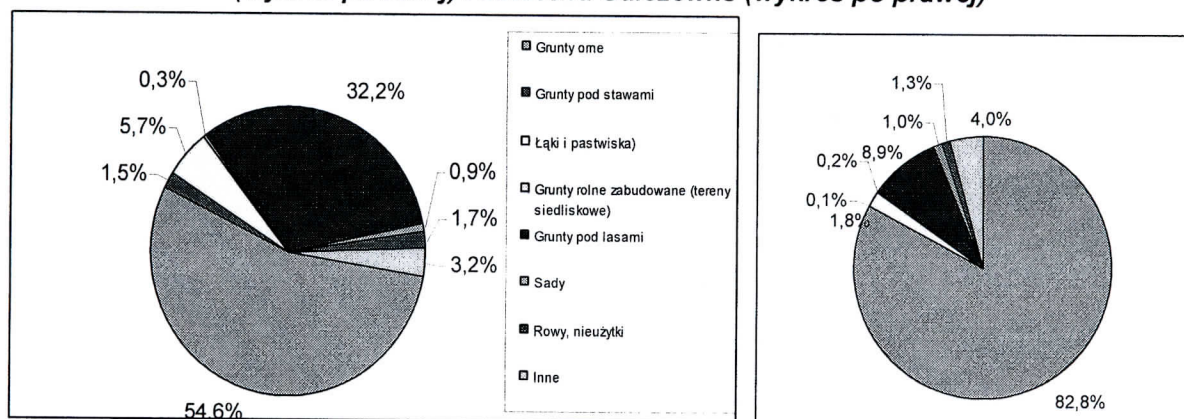
Podstawową funkcją sołectwa Gałczewko, jak i całej gminy Golub-Dobrzyń, jest produkcja rolnicza. Jest to konsekwencja korzystnych warunków glebowych i klimatycznych. Użytki rolne sołectwa Gałczewko stanowią 85,5% ogólnej jego powierzchni. Wartość ta stanowi zaledwie 4,4% wszystkich użytków rolnych gminy. Nieco mniej, bo 82,2% stanowią grunty orne. Łąki i pastwiska zajmują w Gałczewku 10,1 ha (co stanowi 1,8% powierzchni sołectwa), zabudowania niespełna 1 ha (0,17% obszaru), sady - 5,6 ha (0,97% obszaru), a lasy - 50,8 ha (8,8% obszaru). Sołectwo nie posiada na swoim terenie dużych zbiorników wodnych. Grunty pod stawami zajmują zaledwie 0,3 ha (0,52%). W porównaniu z całą gminą Golub-Dobrzyń, Gałczewko wyróżnia się większą niż przeciętna (54,6%) powierzchnią gruntów ornych i mniejszą niż przeciętna (23,8%) powierzchnią lasów.

Tabela 1: Podział gruntów według typu użytkowania dla gminy Golub-Dobrzyń i sołectwa Gałczewko

Rodzaj gruntów	Powierzchnia fizyczna w ha	
	Gmina	Sołectwo
Grunty orne	10752,1	474,5
Grunty pod stawami	290,4	0,3
Łąki i pastwiska)	1124,5	10,1
Grunty rolne zabudowane (tereny siedliskowe)	52	0,9
Grunty pod lasami	6348	50,8
Sady	169,4	5,6
Rowy, nieużytki	332,3	7,7
Inne	631,8	23,1
Razem	19700,5	573

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UG z 2009 roku i Planu Rozwoju Lokalnego Gminy Golub-Dobrzyń.

Rysunek 11: Procentowy podział gruntów według typów użytkowania dla gminy Golub-Dobrzyń (wykres po lewej) i sołectwa Gałczewko (wykres po prawej)

Źródło: Tabela nr 1.

Grunty orne zaliczane do klas bonitacyjnych II-IV stanowią 73,8% gminy Golub-Dobrzyń. Najwięcej gruntów jest w klasie IV (40,9% ogółu). Równie znaczącą klasą gruntów ornych jest klasa III (32,9%). Zaledwie 0,1% gruntów zaliczono do II klasy. Ziemie tej kategorii występują w sołectwie Pusta Dąbrówka (4,4 ha). Napotykamy je ponadto w sołectwach Podzamek Golubski (3,6 ha), Lisewo (2,1 ha) oraz Gajewo (1,3 ha). Niestety tego typu ziemia nie występuje w sołectwie Gałczewko.

Na terenie sołectwa funkcjonuje 57 gospodarstw rolnych. Stanowi to 3,9% wszystkich gospodarstw na terenie gminy Golub-Dobrzyń. Gospodarstwa zajmują praktycznie cały obszar sołectwa. W gminie Golub-Dobrzyń funkcjonują 1443 gospodarstwa rolne. Średnia wielkość gospodarstwa w gminie zbliżona jest do średniej dla województwa. W strukturze gospodarstw indywidualnych gminy widać pewne rozdrobnienie (według danych z 2004 roku):

- 346 ma powierzchnię do 2 ha (24,3%),
- 328 ma powierzchnię w przedziale 2–5 ha (23,0%),
- 357 ma powierzchnię w przedziale 5–10 ha (25,1%),
- 224 ma powierzchnię w przedziale 10–15 ha (15,7%),
- 170 ma powierzchnię powyżej 15 ha (11,9%).

Gospodarstwa sołectwa Gałczewko ukierunkowane są przede wszystkim na produkcję roślinną. Uprawia się zboże i rzepak. Równolegle prowadzona jest hodowla zwierząt, głównie trzody chlewnej. Produkcja rolnicza jest przede wszystkim zorientowana na rynek (50,7% gospodarstw w gminie), co nie oznacza, że model mieszany nie funkcjonuje. Gospodarstwa zaliczane do tej ostatniej grupy stanowią aż 31,9% ogółu gospodarstw w gminie.

3.3 HISTORIA WSI I OKOLIC⁷

Dowody archeologiczne wskazują, że Gałczewko jest osadą późnośredniowieczną. Wieś jest więc młodsza od innych miejscowości regionu. Najprawdopodobniej do końca XV wieku większą część współczesnego obszaru wsi porastały lasy.

Na przestrzeni wieków nazwa wsi ulegała zmianom. Najstarszą formą jest „Galsdorf” i pochodzi z 1432 roku. Inne brzmienia tej nazwy to: „Gelesdorf” (używana około 1450 roku), „Gałczewo” (lata 1726-1767), „Bonis Gałczewko” (około 1770 roku). Pod koniec osiemnastego wieku wieś była administracyjnie podzielona i funkcjonowały dwie odrębne nazwy. Były to: „Galltzewo” i „Kleine Galschewo” (tudzież „Kleine Galeschwó”/„Kleine Galszewo”). W XIX wieku pojawiały się kolejne nazwy takie, jak: „Gałczewko”, „Galszewko” i „Gałczewka”. Do 1945 roku Gałczewko funkcjonowało pod nazwą Galsburg.

Większość historyków sądzi, że Gałczewko powstało po 1414 roku jako nadanie krzyżackie. Lokacja odbyła się na prawie magdeburskim. Kolejna wzmianka o nadaniu ziemi jest o 17 lat młodsza. Niejaki Alger z Góral otrzymał na terenie współczesnego Gałczewka 10 łanów ziemi. W zamian rycerz miał obowiązek służby zbrojnej, wspierania budowy zamków krzyżackich, dostarczania wszelkiego rodzaju danin na rzecz Zakonu.

W XV wieku Gałczewko stało się alodialną własnością szlachecką. Oznaczało to, że obszar wsi był zwolniony od ciężarów feudalnych i mógł być dziedziczony w sposób dowolny w obrębie rodu. Ta zmiana była charakterystyczna dla całego obszaru Prus Królewskich. Relokacja na zasadach prawa chełmińskiego, zastępującego prawo magdeburskie, miała ówczesnie charakter masowy.

⁷ Opracowanie na podstawie: Kowalski, Ryszard. 2001. *Gmina Golub-Dobrzyń. Historia, zabytki, krajobraz*. Golub-Dobrzyń; oraz artykuł dostępny na stronie gminy (http://www.golub-dobrzyń.internetdsl.pl/readarticle.php?article_id=25).

W pierwszej połowie XVI wieku Gałczewko należało do biskupa chełmińskiego Jana z Konopatu. Po nim ziemia znalazła się w rękach rodziny Gałczewskich. Najprawdopodobniej w tym czasie wieś nie istniała, gdyż nie ma o niej wzmianek w źródłach. Kolejne informacje pochodzą z początku XVIII wieku. Wiadomo, że w tym czasie tereny współczesnego Gałczewa miała w swoim posiadaniu Marianna von Rabe, po niej Kazimierz Dziwanowski. Ten z kolei sprzedał teren wraz z dworem szlachcicowi o nazwisku Nagórski. W połowie XVIII wieku obszar wsi został kupiony przez stolnika smoleńskiego Ignacego Wagnera. Ten doprowadził do zadłużenia majątku i najprawdopodobniej do jego podziału.

Po włączeniu Prus Królewskich pod panowanie króla Prus, sporządzano spis w celu oszacowania dóbr regionu. Zachowały się dane dotyczące Gałczewka. Według katastru pruskiego z 1773 roku wieś składała się z dwóch części: niemieckiego folwarku o nazwie „Galltzewo” i części szlacheckiej o nazwie „Kleine Galschwo”, czyli „Małe Gałczewo”.

Na jednej z map, zamieszczonych pod koniec XVIII wieku w atlasie Schröttera widać, że lasy porastały znaczne połacie obu wsi. W „Galltzewie”, nie licząc właściciela i jego rodziny, mieszkały 33 osoby. Nikt z chałupników nie posiadał żadnego kawałka roli, co świadczy o tym, że wszyscy związani byli z gospodarstwem dworskim. „Galltzewo” było więc wsią folwarczną. Szlachecka część („Małe Gałczewo”) składała się z dwóch chłopskich gospodarstw o wielkości 5 morgów (około 3 ha łącznie). Resztę mieszkańców wsi można zaliczyć do grupy tzw. *Einwohner*, czyli mieszkańców bez własności ziemskiej. Obce brzmienie nazwisk mieszkańców Gałczewka z tego okresu sugeruje, że wieś była poddana procesom kolonizacyjnym.

Pod koniec XVIII wieku wieś była nadal podzielona i miała dwóch właścicieli. Wartość obu majątków szacowano na 30000 talarów. Z dzieła o topografii J. Goldbecka wiemy, że w 1789 roku wieś składała się z ośmiu domów. Sytuacja nie zmieniła się przez następne 30 lat. Wieś uwłaszczono w latach 30. XIX wieku.

W 1868 roku Gałczewko opisano po raz kolejny. Zajmowało ono obszar 1748,13 morgów magdeburskich powierzchni ogólnej (około 437 ha) i miało 164 mieszkańców, z czego 129 wyznawało ewangelicyzm, a 35 katolicyzm. Najbliższa szkoła znajdowała się w pobliskim Gałczewie. Majątek dawał czysty dochód w wysokości 152 talarów. W jego skład wchodził były folwark dworski zwany "Bożym Polem" (później włączone do gminy wiejskiej Neubruch-Gaj).

Ogólnoniemiecki Spis Powszechny z 1895 roku podaje niemal niezmienny obszar wsi. W tym czasie wieś zamieszkiwała populacja licząca 232 osoby, w tym 143 katolików i 89 ewangelików. W 1900 roku powrócono do nazwy nawiązującej do okresu krzyżackiego. Do 1945 roku Gałczewko nazywano Galsburgiem. Na początku XX wieku zbudowano linię kolejową wraz ze stacją kolejową. Ulokowano tam również urząd pocztowy.

W 1910 roku obwód dworski Galsburg miał powierzchnię 399 ha, czyli uległ zmniejszeniu w porównaniu z latami poprzednimi. Na jego obszarze znajdowało się 11 budynków mieszkalnych i 33 gospodarstwa. Obszar zamieszkiwały 144 osoby, z czego 100 osób stanowili Polacy, resztę Niemcy.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości właściciel majątku Karol Schmelzer opuścił swoje dobra i wyprowadził się do Sopotu. Według Spisu Powszechnego z 1921 roku we wsi znajdowało się 8 budynków mieszkalnych. Mieszkańcy w większości byli pochodzenia polskiego. Na 171 osób, Gałczewko zamieszkiwało 158 Polaków i 13 Niemców. Dominującym wyznaniem był katolicyzm – na 171 osób 134 byli katolikami. Liczebnie przeważały kobiety (populacja ówczesnego Gałczewka to: 93 kobiety i 78 mężczyzn).

Od 1933 roku obszar dworski Gałczewko wraz z sąsiednią gminą wiejską Gałczewo tworzyły gromadę w gminie Podzamek Golubski. Gałczewko składało się wtedy z folwarku i części jeziora Gałczewsko-Lisewskiego rozciągającego się na powierzchni 2,5 ha. Obszar ogólny wsi wynosił 399 ha, z czego 346 ha stanowiły grunty orne, 2 ha sady i ogrody, 2 ha łąki, 35 ha lasy. Wieś i folwark zamieszkiwało 208 osób, z czego aż 31 na stacji kolejowej. Budynków mieszkalnych było 10, przemysłowych – 3 (z palonej cegły, pokrytych dachówką). Gleby wsi należały do klas dobrych (58 ha klasy III, 96 ha klasy IV i 154 ha klasy V) i były w 70% zmeliorowane. Na obszarze Gałczewka funkcjonowało 1 gospodarstwo folwarczne i 1 samodzielne rybołówstwo na jeziorze. Majątek miał własną straż pożarną.

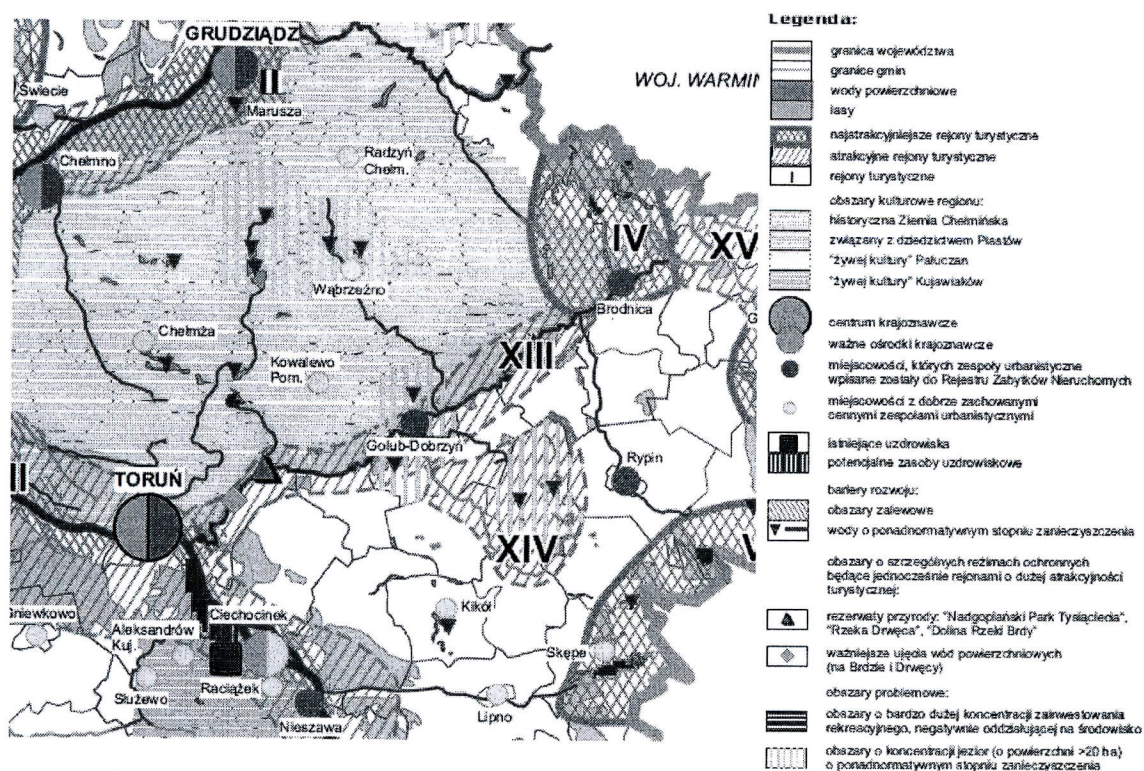
W 1938 roku 255 ha z majątku Gałczewko przeznaczono do przymusowej parcelacji, zgodnie z założeniami reformy rolnej z 1925 roku. Zaplanowano podzielić obszar na 25 działek. Projekt nigdy nie został w pełni zrealizowany, gdyż wybuchła wojna. Do 1939 roku parcele przejęło jedynie 9 osadników (w większości pochodzących z okolic Rabki, która w tym czasie ucierpiała w powodzi). Dla powodzian wybudowano domy w stylu góralskim, które nazywano „poniatówkami” (od nazwiska autora reformy rolnej – ministra Poniatowskiego). Po wybuchu wojny Niemcy usunęli parcelantów, „poniatówki” zburzono, a parcele włączono z powrotem do folwarku.

Po 1945 roku dokonano nacjonalizacji i ponownej parcelacji majątku Gałczewko. Z przedwojennego folwarku zabrano 141,4 ha i podzielono na 18 działek. Od 1954 roku Gałczewko wraz z Gałczewem, Nową Wsią, Sokoligórą oraz częścią obszaru Lipnica weszło w skład Gromadzkiej Rady Narodowej w Sokoligórze. Późniejszą siedzibą Rady był dwór w Gałczewku. Następną parcelacja majątku miała miejsce w 1967 roku – z folwarku wyłączono kolejne 69,35 ha, tworząc 12 nowych gospodarstw. Około 53 ha byłego majątku przekazano na zalesienie. Pozostałe grunty majątku przyłączono do Państwowego Gospodarstwa Rolnego podlegającego zarządowi w Kowalewie. Do 1997 roku 170,3 ha ziemi byłego majątku należało do Skarbu Państwa. Obecnie część ziemi jest dzierzawiona przez osobę prywatną.

4. ANALIZA ZASOBÓW WSI GAŁCZEWKO

By zdiagnozować problemy miejscowości konieczne jest przeprowadzenie analizy jej zasobów społecznych i infrastrukturalnych. W wielu przypadkach uznano, że przydatne będzie przedstawienie także danych dotyczących okolic Gałczewka. Bliskość atrakcyjnych turystycznie obszarów zmienia sytuację sołectwa, zwiększając jego szanse na rozwój. Sytuację obrazuje poniższa mapa.

Rysunek 12: Walory przyrodniczo-turystyczne regionu

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego z 2003 roku.

4.1 INWENTARYZACJA ZASOBÓW SPOŁECZNYCH

Turystyka i rekreacja

Teren sołectwa Gałczewko położony jest poza zasięgiem obszarów przemysłowych i jakichkolwiek zanieczyszczeń z nimi związanych. Funkcjonuje jedna niewielka fabryka farb. Wieś ma zasadniczo charakter rolniczy. Nie rozwinęła się na jej terenie turystyka.

Niewątpliwym walorem miejscowości jest park dworski o powierzchni 4,4 ha z przełomu XVIII i XIX wieku. Jest on wpisany do rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków pod numerem A/443. W parku znajduje się dworek zbudowany na przełomie XIX i XX wieku.

Fot. nr 1: Dworek w Gałczewku – stan obecny (fot. Franciszek Gutowski)

Na terenie gminy istnieje 11 obiektów tego typu wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych, prowadzonego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Są to:

- park dworski w Gajewie o powierzchni 2,66 ha z XVIII wieku, wpisany do rejestru dn. 08.10.84 pod numerem A/445;
- park dworski w Karczewie o powierzchni 2,26 ha z XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/446;
- grodzisko wczesnośredniowiecznej kultury łużyckiej w Nowogrodzie, wpisane do rejestru dn. 18.12.67 pod numerem C/68/35;
- kościół parafialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem św. Marii Magdaleny (koniec XIII wieku) w miejscowości Ostrowite, wpisany do rejestru dn. 13.07.36 pod numerem A/198/101;
- park dworski o powierzchni 3,14 ha w miejscowości Ostrowite z XVIII wieku, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/449;
- grodzisko w Poćwiardowie, wpisane do rejestru dn. 18.12.67 pod numerem C/69/36;
- park dworski z XIX wieku w Pustej Dąbrówce, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/448;
- park dworski z XIX wieku w miejscowości Słuchaj, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/447;
- pałac w Sokołowie z drugiej połowy XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 15.12.85 pod numerem A/501;

- park dworski w Sokołowie o powierzchni 6,93 ha z XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 26.11.84 pod numerem A/455;
- kościół parafialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem świętego Marcina we Wrockach z przełomu XVIII i XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 17.10.29 pod numerem A/9/8.

Innym ciekawym obiektem w Gałczewku jest stacja kolejowa zbudowana na początku XX wieku. Dziś jest nieczynna, a jej stan techniczny pogarsza się z roku na rok.

Fot. nr 2: Stacja kolejowa w Gałczewku - stan obecny (fot. Franciszek Gutowski)

Niewątpliwie najważniejszym ośrodkiem koncentracji ruchu turystycznego na terenie gminy jest miasto Golub-Dobrzyń. Zachował się tu średniowieczny układ urbanistyczny z pierwszej połowy XIV wieku. Na uwagę zasługuje także gotycki kościół z XIV wieku. Jego prezbiterium zbudowano na planie pięcioboku i ozdobiono przyporami i sklepieniem sieciowym. Wnętrze urządzone jest w stylu barokowym. Z innych zabytków architektury sakralnej Golubia-Dobrzynia można wymienić zbór ewangelicki z początku XX wieku. Obecnie mieści się w nim szkoła podstawowa. Na rynku miasta znajduje się kamienica z 1617 roku i dom podcieniowany z drugiej połowy XVIII wieku.

Najciekawszym zabytkiem nie tylko gminy, ale powiatu jest zamek, zaliczany do najpiękniejszych w Polsce. Zbudowali go Krzyżacy w latach 1296-1310 na miejscu grodu słowiańskiego. Od 1454 roku zamek był siedzibą starostów królewskich. Lata jego największej świetności przypadły na pierwszą połowę XVII wieku, kiedy to rezydowała tu siostra króla polskiego Zygmunta III Wazy – księżna Anna Wazówna. W XIX wieku o zamku zapomniano i popadł w ruinę. W latach 1959-1969 wykonano szereg prac konserwatorskich i rekonstrukcyjnych. Dzięki temu do dziś funkcjonuje na zamku hotel, kawiarnia i muzeum

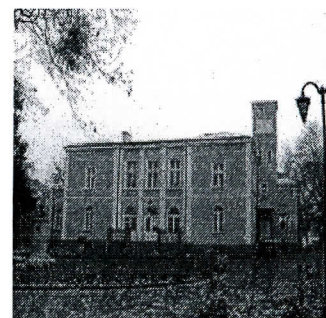
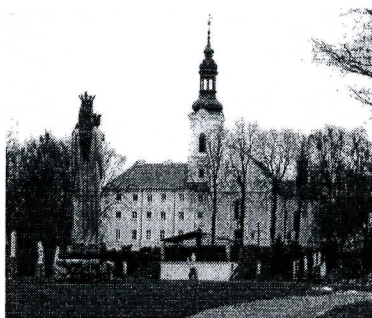
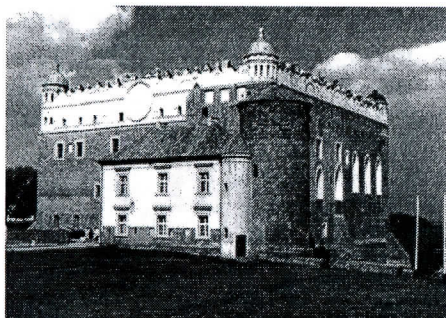

regionalne. Co roku odbywają się Międzynarodowe Turnieje Rycerskie i Konkursy Krasomówcze.

W pobliskiej gminie Radomin znajduje się Szafarnia, znany w całym kraju Ośrodek Chopinowski. Mieści się on w pałacu Dziewanowskich, zbudowanym w XIX wieku. W latach 1824-1825 przebywał tam Fryderyk Chopin. To właśnie tam kompozytor zetknął się po raz pierwszy z kulturą ludową wsi polskiej, co miało istotny wpływ na jego twórczość. W Szafarni znajduje się muzeum, sala koncertowa i zabytkowy park. Nieopodal leży miejscowość Płonne, gdzie Maria Dąbrowska pisała „Noce i dnie”. We wsi znajduje się podworski park, gotycki kościół oraz pomnik płk. Jana Dziewanowskiego – dowódcy szarzy wojsk polskich pod Somosierrą.

Na terenie gminy Zbójno znajduje się 400-letni kościół i klasztor Karmelitów Trzewickich w Oborach. Szczególne położenie kompleksu sprawiło, że nazywa się go „Kalwarią Oborską” lub „Szwajcarią Dobrzyńską”. W barokowej świątyni znajduje się figura Matki Boskiej Bolesnej (tzw. Pieta Oborska). W pobliżu klasztoru znajduje się cmentarz z XVIII wieku.

Fot. nr 3, 4, 5: Zabytki ziemi dobrzyńskiej (Zamek Golubski, klasztor w Oborach, Szafarnia)

Obory nie są jedynym miejscem, gdzie znajdują się zabytki sztuki sakralnej. Na terenie powiatu takich miejsc jest kilka. Na szczególną uwagę zasługują gotyckie kościoły w Radominie, Ostrowitem, Wrockach, Ciechocinie, Chełmoniu, a także barokowe świątynie w Działaniu i Dulsku.

Głównymi ośrodkami życia kulturalnego w gminie Golub-Dobrzyń są 4 gminne biblioteki publiczne, z księgozbiorem wynoszącym 52052 sztuk oraz świetlice wiejskie i szkoły. Na terenie gminy działa 11 stowarzyszeń oraz 3 Stowarzyszenia Kultury Fizycznej. Są to między innymi: Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Wsi Sokołowo, Towarzystwo Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń, Towarzystwo Wsi Nowogród i Okolic, Towarzystwo na Rzecz Rozwoju Wsi Węgiersk i Macikowo, Stowarzyszenie Wspierające Dzieci i Osoby Niepełnosprawne „Daj Szansę”, Towarzystwo Rozwoju Wsi Skępsk i Okolic, LKS „Zryw”. Ponadto działa również 14 Ochotniczych Straży Pożarnych oraz 10 Kół Gospodyń Wiejskich.

Główną przyrodniczą atrakcją gminy jest rzeka Drwęca, wraz z sąsiadującymi kompleksami leśnymi. Tereny te objęto ochroną, tworząc rezerwat przyrody „Rzeka Drwęca” i Obszar Chronionego Krajobrazu „Obszar Doliny Drwęcy”.

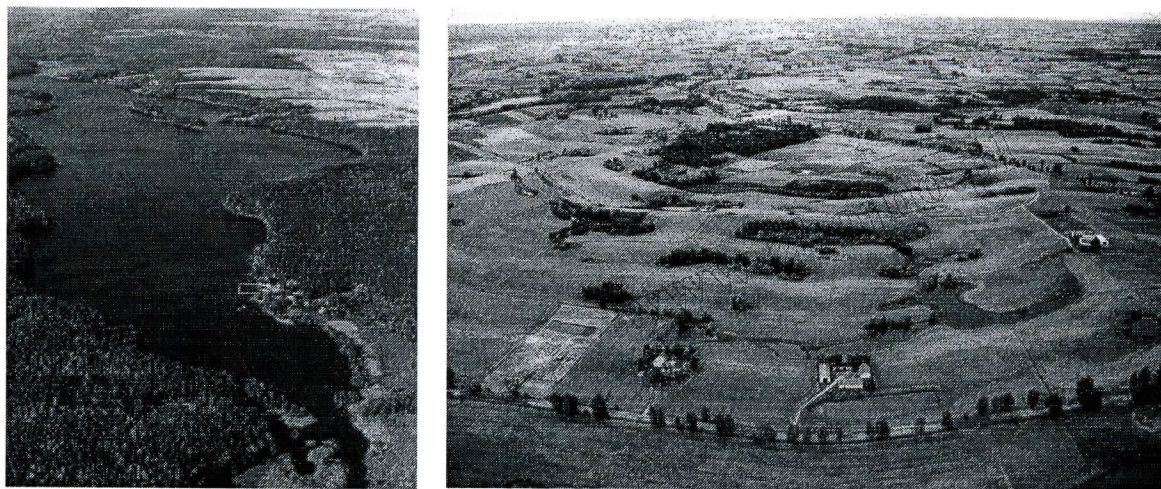
Rezerwat na terenie gminy obejmuje rzekę Drwęcę i jej dopływ Ruziec, wraz z pięciometrowym pasem zieleni przyległym do ich brzegów po obu stronach. Został utworzony w 1961 roku, by chronić rzekę wraz z jej ichtiofauną. Ochroną prawną objęto kilkadziesiąt gatunków ryb, zarówno górskich jak i nizinnych. Powierzchnia rezerwatu wynosi 32,6 ha i jest to najdłuższy rezerwat ichtiologiczny w Polsce. Natomiast „Obszar Doliny Drwęcy” został utworzony 10 grudnia 1992 roku. Zajmuje 53% ogólnej powierzchni gminy (10463 ha) i chroni malowniczy krajobraz klasycznie wykształconej pradoliny Drwęcy z kompleksami leśnymi i jeziorami.

W obrębie gminy znajdują się również użytki ekologiczne, do których zalicza się śródleśne bagna, mokradła, torfowiska, bezodpływowe starorzecza. Usytuowane są one na terenie leśnictw: Drwęca, Paliwodziczna i Płonne, a w całej gminie zajmują 103,8 ha. Turystyczny walor gminy stanowią także malownicze jeziora. Największe z nich to Grodno, Słupno i Owieczkowo. Nad jeziorem Grodno, w miejscowości Nowogród zlokalizowany jest Gminny Ośrodek Rekreacji, dysponujący polami namiotowymi, zapleczem sanitarnym i gastronomicznym. Na terenie gminy znajduje się również 16 pomników przyrody. Są to przede wszystkim pojedyncze skupiska dębów szypułkowych (np. w parku w Sokołowie, Słuchaju i Karczewie).

Nie można pominąć - unikatowych w skali całego kraju – pól drumlinowych, które położone są w sąsiadującej z Golubiem-Dobrzyniem gminie Zbójno. Jest to zespół pagórków o owalnych poziomych zarysach i zaokrąglonych kształtach, wydłużonych zgodnie z kierunkiem ruchu lodowca, o długości około 2 kilometrów.

Na terenie gminy i powiatu znajduje się kilka szlaków, nadających się do turystyki pieszej, rowerowej, konnej i wodnej. Szlak międzynarodowy E-11 im. Franciszka Łęgowskiego oznaczony jest kolorem żółtym i biegnie doliną rzeki Drwęcy. Drugi ma długość 71 km (w rejestrze zapisany jako TO 1998z), oznaczony jest kolorem zielonym i przebiega przez gminy Jabłonowo Pomorskie i Ciechocin. Trzeci szlak oznaczony jest kolorem niebieskim (w rejestrze TO-2219), ma długość 40 km i przebiega przez Chełmżę, Miarkowo, Gronowo i Ciechocin. Czwarty szlak oznaczony jest kolorem zielonym i obejmuje miejscowości: Brzuze, Piskorzyn, Ugoszcz, Okonin, Studziankę, Ostrowite, Gulbiny i Trąbin. Całkowita długość trasy to 33 km (w rejestrze TO-4521z). Najdłuższym szlakiem rowerowym (w rejestrze TO-7003) jest trasa licząca 130 km, biegnąca od Torunia, przez Radomno, Elgiszewo, Okonin, Olszówkę, Golub-Dobrzyń, Sadykierz, Szafarnię, Płonne i Radziki Duże. Szlak wodny funkcjonuje w korycie rzeki Drwęcy.

Fot. nr 6, 7: Przyroda powiatu Golub-Dobrzyń (rzeka Drwęca i drumliny w Zbójnie)

Stopień zagospodarowania turystycznego szlaków jest niewielki, co może stanowić jednocześnie ich wadę i zaletę. Szlak turystyki wodnej rzeki Drwęcy nie jest w pełni wykorzystywany ze względu na brak odpowiedniej promocji oraz brak infrastruktury turystycznej (np. stanic wodnych).

Baza noclegowa

Na terenie sołectwa brakuje niestety bazy noclegowej dla turystów. W obrębie gminy znajdują się dwa ośrodki wczasowe (o łącznej liczbie miejsc w ilości 72), jeden domek myśliwski (mogący pomieścić 14 gości), cztery kwatery agroturystyczne (dla 49 gości) i pięć pól namiotowych w obrębie gospodarstw (mogących pomieścić nawet do 86 letników).

Nie jest to dużo w porównaniu z innymi regionami w kraju, co świadczy o tym, że mimo potencjału turystycznego obszaru, nadal jego dominującą funkcją jest produkcja rolna.

Szkolnictwo

Na terenie wsi Gałczewko nie ma szkoły. Najbliższa placówka oświatowa znajduje się w drugiej wsi sołectwa - Gałczewie. Jest to Publiczne Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika i istnieje od 1 września 1999 roku. Powstało na bazie Szkoły Podstawowej, która istniała od 1945 roku. Budynek szkoły zbudowano w 1969 roku. W roku 1998 dobudowano dwie izby lekcyjne z zapleczem i siłownię z magazynem sportowym. Od momentu utworzenia gimnazjum budynek był rozbudowywany. Przez niespełna 10 lat szkoła wzbogaciła się o kuchnię, stołówkę, gabinet dyrektora, sekretariat, siedem sal lekcyjnych i toalety. Obecnie w budynku znajduje się 15 sal lekcyjnych, biblioteka, gabinet pielęgniarki, pedagoga szkolnego, pokój nauczycielski, sala gimnastyczna z siłownią, sala przedszkolna, kuchnia i stołówka. Po utworzeniu gimnazjum wybudowano także boiska sportowe z bieżnią LA, skocznią i rzutnią.

W roku 2006 gimnazjum otrzymało imię Mikołaja Kopernika. Obecnie uczęszcza tam 373 uczniów, skupionych w 14 oddziałach klasowych. Uczniów jest więcej niż można przyjąć. Nadal istnieje więc problem braku sal lekcyjnych. Szkoła zatrudnia 32 nauczycieli, w tym pedagoga szkolnego, bibliotekarza, sekretarkę i 6 pracowników obsługi. Ze stołówki szkolnej korzysta około 220 osób. Gimnazjum utrzymuje się ze środków publicznych oraz funduszy unijnych.

Obsługa ludności

Zaopatrzenie mieszkańców wsi Gałczewko w punkty obsługi mieszkańców jest niedostateczne. W miejscowości znajdują się tylko dwa sklepy spożywczo-przemysłowe, jeden sklep wielobranżowy, jeden punkt oferujący usługi transportowe, jeden zakład usług leśnych i trzy firmy usługowe. Nie ma żadnego zakładu gastronomicznego.

Największym pracodawcą w Gałczewku jest firma Dombud RP. Na rynku funkcjonuje od 1999 roku. Specjalizuje się w handlu i dystrybucji materiałów budowlanych. Firma posiada swoje oddziały w Olsztynie i na Śląsku. Dombud RP jest także właścicielem fabryki farb Imprefarb i firmy Głaz – producenta chemii budowlanej. Pierwsza z nich zlokalizowana jest w Gałczewku, druga w pobliskim Golubiu-Dobrzyniu. Oferta firmy skierowana jest do hurtowni budowlanych, firm wykonawczych i indywidualnych inwestorów.

Do grudnia 2007 roku funkcjonowała świetlica wiejska, pełniąca ważne funkcje społeczne dla mieszkańców Gałczewka. Było to przede wszystkim miejsce okolicznościowych spotkań mieszkańców, jak i swoisty dom kultury dla dzieci i młodzieży. W chwili obecnej obiekt ten wymaga gruntownego remontu, rozbudowy oraz doposażenia. Świetlica, jak i przylegający do niej budynek Ochotniczej Straży Pożarnej, ucierpiały w wyniku wybuchu kotła centralnego ogrzewania. Mieszkańcy chcą powrotu do dawnego stanu rzeczy. Odnowiona świetlica wiejska ma szansę stać się po raz kolejny centrum społeczno-kulturalnym sołectwa.

W Gałczewku funkcjonuje punkt wypożyczeń wraz z czytelnią. Zlokalizowany jest w budynku podworskim. W Gałczewie funkcjonuje biblioteka gimnazjalna. Inne tego typu obiekty znajdują się w miejscowościach: Wrocki, Nowogród i Ostrowite.

Na terenie sołectwa brakuje przychodni lekarskiej, najbliższe ośrodki zdrowia znajdują się w miejscowościach Golub-Dobrzyń, Zieleń i Radomin. Szpital znajduje się w mieście powiatowym. Podobnie jest z punktami aptecznymi.

W Gałczewku nie ma żadnej świątyni. Miejscowość należy do rzymsko-katolickiej parafii pod wezwaniem św. Michała Archanioła w Lipnicy (Dębowa Łąka). Oprócz Gałczewka do parafii należą także Gałczewo, Głodowo, Małe Pułkowo i Sokoligóra.

4.2 INWENTARYZACJA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Wodociągi

Długość sieci w 2008 roku wynosiła 220,4 km. Zużycie wody w gminie na potrzeby gospodarki i ludności w 2008 roku sięgało 196,60 dam³. Istniejąca sieć wodociągowa w sołectwie zasilana jest z gminnych ujęć wody, zlokalizowanych w Gałczewie o wydajności 144 m³/h, Wrockach o wydajności 60 m³/h, Nowogrodzie o wydajności 59 m³/h oraz w Nowej Wsi o wydajności 43,70 m³/h. Obok ujęć gminnych funkcjonują także ujęcia lokalne, związane z obiektami produkcyjnymi lub budownictwem wielorodzinnym.

Według danych GUS z 2007 roku, prawie wszyscy mieszkańcy gminy korzystają z sieci wodociągowej (91% ogółu populacji gminy).

Kanalizacja

Gmina Golub-Dobrzyń wyposażona jest w system kanalizacji zbiorczej, wyposażonej w grupowe (gminne, zakładowe) oczyszczalnie ścieków; systemy kanalizacji indywidualnej z małymi (przysagrodowymi) oczyszczalniami ścieków oraz systemy kanalizacji indywidualnej ze zbiornikami wybieralnymi (szambami).

W 2008 roku w gminie funkcjonowały 3 zbiorcze biologiczne oczyszczalnie ścieków o łącznej przepustowości 92 m³/dobę (obiekty w miejscowościach Ostrowite, Wrocki, Sokołowo) oraz 339 indywidualnych, wiejskich oczyszczalni ścieków. Miejscowość Gałczewko obsługuje oczyszczalnia we wsi Ostrowite. Docelowo oczyszczalnia we Wrockach będzie obsługiwała wsie: Wrocki, Cieszyny, Pląchoty, Karczewo.

Według danych GUS z 2007 roku, długość czynnej sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 48,2 km. Korzysta z niej 5550 osób, co stanowi 67,3% ogółu mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń.

Gospodarka odpadami stałymi

Na terenie gminy funkcjonuje od roku 1994 w miejscowości Białkowo gminne składowisko odpadów komunalnych. Z obiektu korzystają, obok Gminy Golub-Dobrzyń, także gminy ościenne. Wielkość działki, jaką dysponuje składowisko wynosi 5,0 ha, z czego obecnie wykorzystywane jest 2,4 ha. Pojemność niecki składowania wynosi 59906,7 Mg. Składowisko wyposażone jest w wagę, sprzęt do ugniatania odpadów, boksy do segregacji odpadów, budynek do wstępnego przetwarzania surowców oraz piezometri badawcze.

Elektryfikacja

Sieć energetyczna w całej gminie jest dobrze rozwinięta. Stan techniczny sieci, na niektórych odcinkach wymaga modernizacji.

Gazownictwo

Ze względu na znaczną odległość od gazociągów tranzytowych, gmina nie posiada dostępu do gazu przewodowego. Dlatego mieszkańcy korzystają z gazu propan-butan w butlach lub magazynowanego w przydomowych zbiornikach.

Wprawdzie planowana jest budowa nowego gazociągu (patrz poniższa mapa), ale ominie on Gałczewko. Wieś najprawdopodobniej jeszcze przez kilkadziesiąt lat będzie skazana na kupowanie gazu w małych przenośnych zbiornikach.

Źródło: Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego z 2003 roku.

Komunikacja telefoniczna

Wieś znajduje się w zasięgu telefonii komórkowych. Dostępna jest także sieć przewodowa, której zainstalowane centrale umożliwiają dostęp do szerokopasmowej sieci Internetu. Obecnie mieszkańcy Gałczewka mogą cieszyć się także mobilnym Internetem. Zasięg sieci utrzymuje się na poziomie technologii EDGE, co pozwala uzyskać maksymalną prędkość transferu do 250 Kb/s.

Transport i komunikacja

Według danych GUS z 2007 roku na terenie powiatu Golub-Dobrzyń sieć drogową tworzy 409 km dróg gminnych i 243,4 km dróg powiatowych. W obrębie gminy znajduje się 87 km dróg powiatowych i 178 km dróg gminnych. Teren gminy przecinają ponadto droga krajowa nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica – Ostróda o łącznej długości 9 km, drogi wojewódzkie (o łącznej długości 21 km): nr 534 relacji Grudziądz – Golub-Dobrzyń – Rypin, nr 554 relacji Orzechowo – Kowalewo Pomorskie – Golub-Dobrzyń, nr 555 relacji Golub-Dobrzyń – Zbójno – Kikół oraz nr 549 relacji Płachoty - Niedźwiedź. Gałczewko znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie drogi wojewódzkiej nr 534 relacji Grudziądz – Golub-Dobrzyń –

Rypin, przebiegającej około 2 km od zachodniej strony wsi. Na południe od Gałczewka biegnie trasa krajowa nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica – Ostróda.

Sieć drogowa gminy ma stosunkowo duży udział dróg powiatowych i wojewódzkich. Dzięki temu komunikacja w kierunkach wschód-zachód i północ-południe nie jest utrudniona. Stosunkowo dobre połączenia drogowe istnieją też między wsiami a miastem powiatowym Golubiem-Dobrzyniem. Stan techniczny dróg pozostawia wiele do życzenia. Dotyczy to zarówno dróg wojewódzkich, powiatowych jak i gminnych. Do podstawowych problemów należą: zły stan nawierzchni, niewystarczająca szerokość jezdni, brak poboczy, zatok autobusowych, nadmierna bliskość drzew. Tego rodzaju utrudnienia wpływają bezpośrednio na obniżenie poziomu bezpieczeństwa komunikacyjnego gminy jak i na przepustowość sieci drogowej. Modernizacja sieci drogowej w obrębie gminy jest więc wskazana.

Przez teren sołectwa Gałczewko biegnie jedna linia kolejowa, która łączyła niegdyś Kowalewo Pomorskie, Golub-Dobrzyń i Brodnicę. Obecnie w sołectwie, jak i w całej gminie, nie prowadzi się kolejowego przewozu pasażerów. Linia kolejowa relacji Kowalewo Pomorskie – Golub-Dobrzyń – Brodnica obsługuje tylko sporadyczny ruch towarowy. Infrastruktura techniczna kolei jest w bardzo złym stanie. Można się więc spodziewać, że i transport towarów tą trasą wkrótce zaniknie.

Przewóz pasażerów organizowany jest przez lokalne przedsiębiorstwa PKS. Z Gałczewka można dojechać bezpośrednio do Golubia-Dobrzynia, Wąbrzeźna, Rypina i Grudziądza. Nie ma bezpośrednich połączeń z Toruniem i Brodnicą. W takiej sytuacji znaczenia nabiera transport prywatny.

Podsumowanie

Z opisu zasobów społecznych i infrastrukturalnych Gałczewka wyłaniają się pewne dysproporcje. O ile okolice wsi charakteryzują się dużym potencjałem turystycznym, sama miejscowość wydaje się być daleko w tyle. Omijają ją główne szlaki turystyczne, nie rozwinęła się tu agroturystyka, nie ma ważnych zabytków, jest zaledwie skrawek cennych obszarów przyrodniczych. Mieszkańcy nie starają się animować życia kulturalnego wsi. Mocną stroną wydaje się być jedynie dobrze rozwinięte rolnictwo. Obsługa ludności jest niewystarczająca, zwłaszcza w obszarze transportu publicznego. Choć infrastruktura techniczna jest relatywnie dobrze rozwinięta, jej stan pozostawia już wiele do życzenia, stanowiąc raczej zagrożenie dla mieszkańców niż istotny walor wsi.

5. ANALIZA SWOT DLA MIEJSCOWOŚCI GAŁCZEWKO

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• czyste środowisko naturalne • dobre warunki dla rolnictwa • korzystne położenie pod względem turystycznym (szlaki turystyczne, kompleksy lasów i rzeka Drwęca) • brak zanieczyszczeń przemysłowych • sąsiedztwo miasta powiatowego Golubia-Dobrzyń • bliskość drogi wojewódzkiej nr 534 i krajowej nr 15 • pełny dostęp do wodociągu, elektryczności i telefonu • wydodrębniowane tereny pod inwestycje	• brak dostatecznej obsługi handlowo-usługowej mieszkańców • brak działalności pozarolniczej w gospodarstwach (niewykształcona agroturystyka i rolnictwo ekologiczne) • brak ścieżek rowerowych i chodników ulicznych • zły stan techniczny nawierzchni dróg gminnych • brak pełnego skanalizowania sołectwa • brak możliwości podłączenia gazu ziemnego w najbliższym horyzoncie czasowym • niski poziom wykształcenia mieszkańców • brak placówek oświatowych • niewielka aktywność mieszkańców • bezrobocie, ubóstwo, niski poziom dochodów ludności • brak wystarczającej integracji społecznej • brak świetlicy wiejskiej • brak bazy noclegowej dla potencjalnych turystów • brak obiektów rekreacyjnych (np. sali sportowej, boiska) • brak ofert atrakcyjnego spędzania czasu dla dzieci, młodzieży i dorosłych

SZANSE	ZAGROŻENIA
• wykorzystanie funduszy strukturalnych • poprawa stanu nawierzchni dróg gminnych i powiatowych • rozwój turystyki, w tym agroturystyki • rozwój rolnictwa ekologicznego • budowa przyzagrodowych oczyszczalni ścieków w mieszkalnictwie rozproszonym • przekazanie większej ilości terenów pod inwestycje • budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej (boiska sportowe) • utworzenie świetlicy wiejskiej jako miejsca spotkań mieszkańców • rozwój oferty rozrywki i nauki dla mieszkańców • wzrost poziomu wykształcenia wśród mieszkańców • budowa ścieżek rowerowych oraz chodników ulicznych	• brak kapitału na inwestycje infrastrukturalne • migracja młodzieży poza obręb sołectwa związana z edukacją i poszukiwaniem pracy • emigracja wykształconych osób • niska opłacalność produkcji rolnej • wzrost konkurencji na rynku produktów rolnych • pogarszający się stan techniczny dróg publicznych

Powyższą analizę można sprowadzić do następującego wniosku: główną bolączką wsi jest zły stan infrastruktury technicznej (szczególnie dróg) oraz brak oferty kulturalnej dla mieszkańców wsi. Bez tego nie można mówić o rozwoju gospodarczym i wzroście poziomu integracji wśród mieszkańców Gałczewka.

Warto również zauważyć, że pewne czynniki wymienione jako szanse mogą jednocześnie stanowić bariery. Rozwinięte rolnictwo, korzystne warunki dla upraw ograniczają poniekąd rozwój turystyki, czy np. przemysłu. Zmuszają też do czasowych bądź trwałych migracji osób, które swojej przyszłości nie wiążą z produkcją rolniczą. Wniosek jest następujący: sztuczne rozwijanie wszystkich możliwych funkcji miejscowości nie prowadzi do sukcesu. Należy starać się być jak najlepszym w tych obszarach, w których jest to realne, dążyć do poprawy stanu faktycznego poprzez wykorzystanie najistotniejszych walorów miejscowości, jednocześnie podejmując próby minimalizowania czynników negatywnych.

6. OCENA OBECNEJ SYTUACJI SOŁECTWA GAŁCZEWKO ORAZ WIZJA STANU DOCELOWEGO

W wyniku przeprowadzonych dyskusji z mieszkańcami i grupą inicjatywną na temat stanu obecnego oraz wizji rozwoju sołectwa Gałczewko wysunięto wnioski przedstawione w poniższej tabeli.

Tabela 2: Poglądy mieszkańców na temat miejscowości Gałczewko

DIAGNOZA AKTUALNEJ SYTUACJI		WIZJA STANU DOCELOWEGO	
Co wyróżnia Gałczewko?	1. dobra jakość gleb 2. korzystna struktura gospodarstw rolnych pod względem wielkości 3. brak możliwości atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież 4. brak chodników oraz słabe oświetlenie uliczne 5. brak miejsca spotkań mieszkańców (świetlica zniszczona przez wybuch pieca c.o.)	Co ma wyróżniać Gałczewko?	1. wysoka jakość produkcji rolnej 2. dobre drogi 3. chodniki i oświetlenie w centrum wsi 4. oferta kulturalno-sportowa dla dzieci i młodzieży 5. wyremontowana i odbudowana świetlica będąca miejscem spotkań i centrum życia społecznego mieszkańców
Jakie funkcje pełni Gałczewko?	1. rolnicze	Jakie funkcje ma pełnić Gałczewko?	1. lokalnego ośrodka (również dla najbliższych miejscowości), oferującego możliwość organizowania się i atrakcyjnego spędzania wolnego czasu
Kim są mieszkańcy Gałczewka?	1. rolnicy 2. bezrobotni 3. przedsiębiorcy	Kim mają być mieszkańcy Gałczewka?	1. aktywni i przedsiębiorczy 2. zainteresowani problemami wsi 3. zintegrowani
Co daje utrzymanie mieszkańcom Gałczewka?	1. produkcja rolna 2. praca poza wsią, w sferze produkcyjno-usługowej 3. pomoc Ośrodka Pomocy Społecznej	Co ma dawać utrzymanie mieszkańcom Gałczewka?	1. rolnictwo 2. drobna przedsiębiorczość 3. świadczenie usług dla ludności i rolnictwa
Jak zorganizowani są mieszkańcy Gałczewka?	1. Ochotnicza Straż Pożarna 2. Koło Gospodyń Wiejskich	Jak mają być zorganizowani mieszkańcy Gałczewka?	1. zajęcia dla młodzieży związane z rozwojem i propagowaniem kultury, rekreacji i sportu 2. regularne spotkania społeczności w odnowionej świetlicy 3. stowarzyszenie działającego na rzecz rozwoju wsi, które w tym celu sięgałoby po środki zewnętrzne 4. zaangażowanie mieszkańców Gałczewka

			w inicjatywy stowarzyszenia
<i>W jaki sposób mieszkańcy rozwiązują swoje problemy?</i>	1. regularne zebrania rady sołeckiej 2. w sprawach szczególnej wagi spotkania mieszkańców sołectwa i władz gminy	<i>W jaki sposób mieszkańcy mają rozwiązywać swoje problemy?</i>	1. aktywny udział mieszkańców sołectwa w spotkaniach 2. zwiększenie liczby imprez kulturalnych (funkcja pośrednia - integrująca) 3. większa liczba spotkań mieszkańców 4. stowarzyszenia działające na rzecz rozwoju wsi
<i>Jak wygląda Gałczewko?</i>	1. zwarte budownictwo wielorodzinne (popegeerowskie), z czerwonej cegły, na ogół zadbane, poza centrum pojedyncze zabudowania 2. zniszczona świetlica w centrum wsi 3. zły stan techniczny dróg gminnych 4. brak chodników 5. słabe i niekompletne oświetlenie uliczne	<i>Jak ma wyglądać Gałczewko?</i>	1. wyremontowane drogi 2. chodniki 3. pełne oświetlenie centrum wsi 4. odbudowana, wyremontowana i wyposażona świetlica wiejska
<i>Jakie obyczaje i tradycje są przez nas pielęgnowane?</i>	1. żadne	<i>Jakie obyczaje i tradycje mają być przez nas pielęgnowane?</i>	1. regularne spotkania w świetlicy wiejskiej 2. zajęcia rekreacyjne, kulturalne i sportowe dla dzieci i młodzieży 3. stworzenie tradycji imprez dla mieszkańców wsi (cykliczne bale i zabawy, obchody świąt)
<i>Jak wyglądają nasze obejścia?</i>	1. zadbane i estetyczne	<i>Jak mają wyglądać nasze obejścia?</i>	1. czyste 2. upiększone zielenią
<i>Jaki jest stan otoczenia i środowiska?</i>	1. 100 % gospodarstw domowych podłączonych do sieci wodociągowej 2. większość indywidualnych gospodarstw z przyzagrodowymi oczyszczalnią ścieków 3. w zabudowie zwartej podłączenie do sieci kanalizacyjnej 4. zbiórka śmieci w przygotowanych do tego celu pojemnikach i wywóz ich na wysypisko	<i>Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?</i>	1. więcej przyzagrodowych oczyszczalni ścieków w zabudowie rozproszonej 2. przestrzeganie obowiązku wywozu odpadów na wysypisko

<i>Jakie jest rolnictwo?</i>	1. struktura produkcji rolnej zróżnicowana, bez jednej dominującej specjalizacji 2. przewaga gospodarstw większych niż 5 ha (na 57 gospodarstw indywidualnych – 46, w tym 18 z powierzchnią powyżej 15 ha)	<i>Jakie ma być rolnictwo?</i>	1. dochodowe, zmodernizowane i ekologiczne 2. większa towarowość gospodarstw 3. specjalizacja produkcji dostosowana do popytu rynkowego
<i>Jakie są powiązania komunikacyjne?</i>	1. trasa krajowa nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica – Ostróda na południe od wsi 2. trasa wojewódzka nr 534 relacji Grudziądz - Golub-Dobrzyń – Rypin ok. 2 km na zachód o wsi 3. droga lokalna Owieczkowo-Sokoligóra -Gałczewo-Gałczewko-Lipnica 4. nieczynna linia kolejowa (od 1999 roku) 5. nieliczne połączenia PKS	<i>Jakie mają być powiązania komunikacyjne?</i>	1. poprawa jakości dróg gminnych 2. intensyfikacja połączeń komunikacji autobusowej z największymi miastami regionu 3. przywrócenie kolejowego przewozu pasażerów na trasie Kowalewo Pomorskie - Brodnica
<i>Co proponujemy dzieciom i młodzieży?</i>	1. Ochotnicza Straż Pożarna 2. Koło Gospodyń Wiejskich 3. Plac zabaw dla dzieci w parku przy bibliotece publicznej	<i>Co zaproponujemy dzieciom i młodzieży?</i>	1. stworzenie zaplecza dla dzieci i młodzieży w postaci funkcjonalnej i dobrze wyposażonej świetlicy wiejskiej, która pełniłaby funkcję wiejskiego centrum kultury 2. budowa boiska do gry w piłkę

7. PRIORYTET ROZWOJU I OPIS PLANOWANYCH DZIAŁAŃ

Na podstawie zgromadzonych materiałów i opinii mieszkańców można sformułować następującą Wizję Odnowy Wsi Gałczewko:

**Pragniemy żyć w nowoczesnej, bezpiecznej, estetycznej i rozwijającej się wsi.
Chcemy być aktywni i zaangażowani, wzmacniać tożsamość lokalną poprzez
podejmowanie wspólnych inicjatyw i kultywowanie istniejących tradycji.**

Przedstawiona wizja będzie realizowana w oparciu o 1 główny priorytet rozwoju, jakim jest: *Poprawa warunków życia, integracja mieszkańców oraz kultywowanie lokalnych tradycji.* By go zrealizować, wskazuje się na konieczność rozbudowania i modernizacji infrastruktury technicznej i kulturalnej. W przypadku sołectwa Gałczewko w pierwszej kolejności powinno się odbudować i wyremontować świetlicę wiejską, poprawić stan sieci dróg oraz wybudować chodniki. Dzięki temu znacznie poprawi się komfort życia mieszkańców. Wzbogaceniu ulegnie oferta form spędzania wolnego czasu dla dzieci i młodzieży, co zmniejszy ryzyko powstawania patologii i stworzy lepsze warunki do wyrównania szans edukacyjnych. Należy się też spodziewać, że dzięki polepszeniu stanu infrastruktury kulturalnej, zwiększy się aktywności ze strony dorosłych mieszkańców wsi. Możliwe stanie się organizowanie zebrań, uroczystości, wydarzeń kulturalnych. Modernizacja infrastruktury technicznej wpłynie z kolei na poprawę bezpieczeństwa i polepszenie estetyki przestrzeni użytkowanej przez wszystkich.

7.1 OPIS INWESTYCJI GŁÓWNEJ

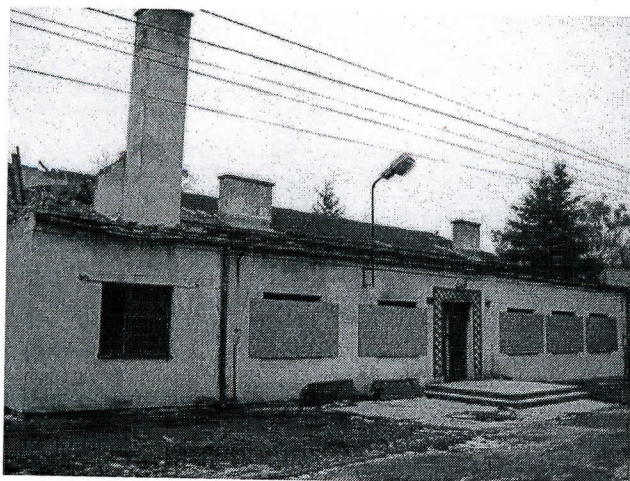
Zadanie 1.1 Częściowa odbudowa i remont świetlicy wiejskiej.

Cel: Kształtowanie centrum wsi i integracja jej mieszkańców.

Obecnie na terenie sołectwa Gałczewko nie ma zaplecza kulturalnego i rekreacyjnego. Stara świetlica została wykluczona z użytkowania po wybuchu pieca centralnego ogrzewania. Aktualny stan techniczny obiektu stanowi zagrożenie dla osób przebywających w jego wnętrzu. W wyniku wybuchu ucierpiały przede wszystkim instalacje centralnego ogrzewania, sanitariaty, dach i ściany wewnętrzne, podłogi, okna i drzwi. Elewacja budynku jest popękana i wymaga odnowienia. Wewnątrz świetlicy brak też wyposażenia w podstawowe meble.

Fot. 8,9,10,11: Stan obecny nieczynnej świetlicy w Galczewku (fot. Franciszek Gutowski)

Fot. 12, 13, 14: Detale: uszkodzony dach, ściana i elewacja (fot. Franciszek Gutowski)

W ramach inwestycji planuje się etapy składające się z prac budowlanych, wymiany instalacji elektrycznej, wodno-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania. Szczegółowy opis operacji i materiałów do wykorzystania zawierają odpowiednie kosztorysy. Poniżej przedstawiono ogólną charakterystykę prac.

W ramach prac budowlanych⁸ zostaną wykonane:

- roboty rozbiórkowe (m.in. usunięcie starego dachu, części ścian, okien, podłóg i drzwi), których koszt wyniesie 15733,34 zł;
- roboty murarskie (fundamenty, postawienie nowych ścian, izolacja budynku), których koszt wyniesie 44869,21 zł;
- położenie nowych stropów, co razem kosztować będzie 36316,31 zł;
- budowa nowej konstrukcji dachu (koszt 18729,71 zł);
- roboty izolacyjne stropodachu (izolacje cieplne i przeciwdźwiękowe z wełny mineralnej), których koszt wyniesie 7237,62 zł;
- pokrycie dachu blachą dachówkopodobną (koszt 34199,35 zł);
- stolarka okienna i drzwiowa (montaż okien PCV, oszklonych witryn PVC, wstawienie ościeżnic drewnianych, skrzydeł drzwiowych i bramy garażowej), koszt 78987,83 zł;
- tynki wewnętrzne i okładziny ścian (tynki zwykłe i gładzie, położenie płytek i malowanie ścian farbą olejną), szacowany koszt tego etapu to 38125,40 zł;
- roboty posadzkowe i wykładzinowe (w tym wykonanie podkładów, izolacja, wyrównanie warstwą cementową, położenie posadzki z wykładzin sztucznych i płytek kamionkowych), co razem kosztować będzie 129555,61 zł;
- elewacja (w tym docieplenie ścian budynku i okładziny schodów), co będzie razem kosztowało 51470,46 zł.

Koszt wykonania wszystkich operacji budowlanych wyniesie **555374,30 zł**, w tym VAT **79190,19 zł**.

W ramach wymiany instalacji elektrycznej⁹ planuje się wykonać:

- demontaż starej instalacji (w tym m.in. przewodów, puszek, opraw żarowych i świetłówkowych, gniazd wtyczkowych) i montaż nowej instalacji elektrycznej (w tym, przewodów kabelkowych, uziemiających łączników podtynkowych, puszek i gniazd, opraw świetłówkowych, rozdzielnic skrzynkowej; sprawdzenie izolacji i sprawności układu), co ogółem będzie kosztowało 27504,67 zł (w tym: robocizna – 3220,91 zł i materiały – 19265,18 zł);
- montaż instalacji odgromowej (m.in. wsporników naciagowych, przewodów odprowadzających, zwodów naprężanych pionowych, prętów o średnicy 10 mm) to koszt rzędu 9463,82 zł (w tym: robocizna – 2934,83 zł, materiały – 3301,15 zł i sprzęt – 40,96 zł).

⁸ Zgodnie z dokumentem: *Kosztorys inwestorski. Przebudowa i remont świetlicy wiejskiej*. Golub-Dobrzyń: 2009.

⁹ Zgodnie z dokumentem: *Kosztorys Inwestorski. Instalacja elektryczna w rozbudowywanym budynku OSP w m. Gąlczewko*. Golub-Dobrzyń: 2009.

Koszt wykonania wszystkich operacji związanych z instalacją elektryczną wyniesie **45101,56 zł**, w tym VAT **8133,07 zł**.

W ramach wymiany instalacji wodno-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania¹⁰ planuje się:

- prace w ramach tworzenia kanału sanitarnego (4610,03 zł):
 - a. roboty ziemne - zewnętrzne (koszt 551,61 zł);
 - b. wykonanie instalacji wodno-kanalizacyjnych (w tym: montaż kanałów z rur PCV łączonych na wcisk, kanalizacyjnych systemów „WAVIN” zamykanych rurą teleskopową z pokrywą żeliwną, zainstalowanie przepompowni ścieków surowych), koszt wyniesie 4058,42 zł;
- instalacje (101599,76 zł):
 - a. roboty ziemne – wewnętrzne, na sumę 443,26 zł;
 - b. montaż instalacji wodnych, w tym rur kanalizacyjnych z PCV o połączeniach wciskowych, rur wywiewnych PCV o połączeniu klejonym, wpustów ściekowych z tworzywa sztucznego, czyszczarki kanalizacyjnej z PCV, umywalek porcelanowych i blaszanych, ustępów, pisuarów, kształtek z PCV, rurociągów z rur stalowych ocynkowanych, zaworów w instalacji sieci wodociągowej, baterii umywalkowych, urządzenia do podgrzewania wody 60 dm³, przeprowadzenie próby szczelności instalacji wodociągowych; koszt montażu i urządzeń wyniesie 4999,92 zł;
 - c. centralne ogrzewanie, w tym m.in.: montaż kotła żeliwnego o powierzchni ogrzewalnej 96kW, rozdzielaczy do kotłów c.o. z rur stalowych, kryz dławiających do połączeń gwintowanych, rurociągów miedzianych, zaworów odcinających mosiężnych, grzejników stalowych dwupłytowych i jednopłytowych, montaż naczyń zbiorczych systemu otwartego, montaż nagrzewnic NEOLUX III, zaworów w instalacji c.o., termometru przemysłowego, wentylatora; koszt tego etapu prac wyniesie 85238,12 zł;

Kosztorysowa wartość robót dotyczących instalacji wodno-kanalizacyjnej i centralnego ogrzewania wynosi 106209,79 zł. Do tego należy dodać VAT w wysokości 23366,15 zł i w efekcie koszt wykonania wszystkich zadań w ramach tego etapu wyniesie **129575,94 zł**.

Koszt inwestycji jest sumą 3 opisanych wcześniej elementów i wynosi **730051,80 zł**. Do tego należy nadzór inwestorski (10950,78 zł). Po odrzuceniu kosztów niekwalifikowanych końcowa kwota wynosi **624773,90 zł**.

¹⁰ Kosztorys Inwestorski. Modernizacja z dobudową świetlicy wiejskiej w Gałczewku. Golub-Dobrzyń: 2009

7.2 INNE PLANOWANE INWESTYCJE

Zadanie 1.2 Przeniesienie biblioteki wraz z czytelnią do świetlicy wiejskiej.

Cel: Kształtowanie centrum wsi i integracja jej mieszkańców.

Obecnie czytelnia i biblioteka znajdują się w budynku podworskim (Fotografia nr 1). Obiekt ten planuje się wykorzystać na potrzeby przedszkola, dlatego zasoby biblioteczne zostaną przeniesione do świetlicy wiejskiej. Jest to korzystne z wielu względów. Zapewnia pełniejsze zagospodarowanie budynku świetlicy, wzbogaca jej ofertę kulturalną oraz daje pewność, że świetlica nie będzie tylko weekendowym miejscem spotkań, ale tętniącym życiem centrum.

Data wykonania przedsięwzięcia jest sprzężona z projektem rewitalizacji świetlicy wiejskiej. Dopiero po jej remoncie będzie możliwe przeniesienie biblioteki i urządzenie czytelnii. Dlatego wykonanie tego zadania przewidziano na 2011 rok. Szacowany koszt wyniesie 40 tys. zł.

Zadanie 1.3 Zaadoptowanie budynku podworskiego na potrzeby przedszkola.

Cel: Kształtowanie centrum wsi i integracja jej mieszkańców.

Obecnie na terenie wsi Gałczewko nie ma żadnej placówki edukacyjnej. Najbliższa szkoła (gimnazjum im. M. Kopernika) znajduje się w pobliskim Gałczewie. Nie ma tam jednak ani oddziału zerowego, ani przedszkola. Zorganizowanie centrum opieki dziennej dla najmłodszych mieszkańców wsi odciążałoby rodziców, którzy muszą dowozić swoje dzieci do oddziałów przedszkolnych w pobliskich miejscowościach lub obarczać osoby trzecie odpowiedzialnością za swoje potomstwo. Stworzenie przedszkola nie tylko ułatwi pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym, ale także wyrówna szanse edukacyjne najmłodszych mieszkańców Gałczewka. Należy się spodziewać, że jeśli taka placówka powstanie, z edukacji przedszkolnej skorzysta większość dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Realizacja tego projektu wydaje się tym bardziej istotna, jeśli uwzględnić rosnący wskaźnik przyrostu naturalnego dla gminy. Właśnie rozpoczyna się drugie echo powojennego wyżu demograficznego.

Gałczewko dysponuje obiektem, który można zaadoptować na potrzeby przedszkola (Fotografia nr 1). Nie zdecydowano jeszcze, czy będzie to placówka publiczna, czy prywatna. Najpierw należy przenieść punkt biblioteczny, który tam się obecnie znajduje. Jeśli inwestycja priorytetowa zostanie zrealizowana w terminie, biblioteka i czytelnia zostaną przeniesione do odnowionej świetlicy wiejskiej, a zwolnione pomieszczenia wykorzystane będą na potrzeby przedszkola. Spodziewany termin realizacji tego zadania wyznaczono na 2011 rok. Szacowany koszt przedsięwzięcia to 80 tys. zł.

Zadanie 2.1 Modernizacja drogi gminnej w centrum wsi.**Cel: Modernizacja infrastruktury miejscowości.**

Stan dróg gminnych na terenie sołectwa jest niezadowalający. W najbliższym czasie planuje się modernizację drogi głównej biegnącej przez wieś. Dzięki temu poprawi się nie tylko bezpieczeństwo, ale także estetyka wsi. Wykonanie tego zadania ułatwi także dostęp do istniejącej infrastruktury usługowej wsi. Prace modernizacyjne powinny zakończyć się najbliższej wiosny tj. w maju - czerwcu. Szacowany koszt przedsięwzięcia to 170 tys. zł.

Zadanie 2.2 Budowa chodnika w centrum wsi.**Cel: Modernizacja infrastruktury miejscowości.**

W Gałczewku piesi poruszają się poboczami, gdyż nie wybudowano do tej pory chodników. Jest to uciążliwe zwłaszcza w okresie zimowym. Modernizacja drogi powiatowej w centrum wsi wraz z budową chodnika poprawi więc bezpieczeństwo, komfort i estetykę wsi. Realizacja tego zadania planowana jest na 2009 rok. Koszty budowy chodnika w wysokości 200 tys. zł, poniesie Urząd Gminy Golub-Dobrzyń, modernizacja drogi to zadanie powiatu Golub-Dobrzyń.

Zadanie 3.1 Zagospodarowanie parku dworskiego – budowa boiska sportowego i placu zabaw.**Cel: Budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej.**

Za jedną z ważniejszych potrzeb mieszkańcy Gałczewka uznali stworzenie oferty dla dzieci i młodzieży w zakresie spędzania wolnego czasu. Dlatego zdecydowano się na budowę boiska sportowego i placu zabaw. Obiekty zdecydowano się umieścić w parku dworskim, gdyż przy świetlicy wiejskiej nie ma odpowiedniej ilości miejsca. Boisko będzie przygotowane i wyposażone pod kątem gry w siatkówkę i koszykówkę. Bezpośrednia bliskość planowanego oddziału przedszkolnego zapewnia, że plac zabaw będzie w pełni wykorzystany. Otoczenie parkowe stanowić będzie dodatkowy walor, nie tylko dla potencjalnych użytkowników infrastruktury rekreacyjno-sportowej, lecz także dla osób opiekujących się dziećmi i młodzieżą. Przedsięwzięcie jest planowane na 2011 rok. Koszt przedsięwzięcia wyniesie 50 tys. zł.

7.3 ARKUSZ PLANOWANIA

Arkusz planowania Odnowy Miejscowości Gałczewko (tab. 3) zawiera kluczowy priorytet rozwojowy, cele i listę projektów planowanych w przyszłości. Wszystkie te elementy są ze sobą powiązane i pozostają w zgodzie ze sformułowaną przez mieszkańców Wizją Odnowy Miejscowości. Poszczególnym projektom nadano ranking pilności, co było efektem konsultacji społecznych. Kluczowym zadaniem jest przebudowa i remont i świetlicy wiejskiej. W arkuszu projekt ten został oznaczony kolorem czerwonym.

Tabela 3: Arkusz planowania Odnowy Miejscowości Gałczewko

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
PRIORYTET	CEL	PROJEKT	RANKING	OKRES REALIZACJI	ŹRÓDŁA FINANSOWANIA ZADAŃ			PRZYBL. KOSZT
					Budżet Gminy	PROW, RPO, PO KL	Inne środki	
Poprawa warunków życia, integracja mieszkańców oraz kultywowanie lokalnych tradycji	1. Kształtowanie centrum wsi i integracja jej mieszkańców	1.1 Przebudowa i remont świetlicy wiejskiej	1	2009	441111,11 zł	299891,47 zł 48% PROW	-	741002,58 zł
		1.2 Przeniesienie biblioteki wraz z czytelnią do świetlicy wiejskiej	2	2011	40 tys. zł	-	-	40 tys. zł
		1.3 Zaadoptowanie budynku podworskiego na potrzeby przedszkola	2	2011	80 tys. zł	-	-	80 tys. zł
	2. Modernizacja infrastruktury miejscowości	2.1 Modernizacja drogi gminnej w centrum wsi	1	2009	170 tys. zł	-	-	170 tys. zł
		2.2 Budowa chodnika w centrum wsi	1	2009	-	-	200 tys zł (powiat)-	200 tys. zł
	3. Budowa infrastruktury sportowej i rekreacyjnej	3.1 Zagospodarowanie parku dworskiego – budowa boiska sportowego i placu zabaw	2	2011	50 tys. zł	-	-	50 tys. zł